

ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

ปริญญาโท
ของ
สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

บทคัดย่อ
ของ
สมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2549

สมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์. (2549). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผศ.ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์, อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาทัศนะของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้านคือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ 2) เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา และ 3) เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และประสบการณ์การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 69 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษา 1 – 2 ปี มีทัศนะแตกต่างกับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า 4 ปี ในด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร โดยรวมและในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

THE OPINIONS OF ADMINISTRATORS, INSTRUCTORS AND STUDENTS TOWARD
STUDENT ACTIVITY MANAGEMENT AT DUSIT THANI COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

SOMWANG CHAIJAROENKUNAPORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Higher Education
At Srinakarinwirot University
May 2006

Somwang Chaijaroenkunaporn. (2006). *The Opinions of Administrators, Instructors and Students toward Student Activity Management at Dusit Thani College.*

Master thesis. M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr. Achara Whattananarong, Dr. Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this study were to 1) investigate the opinions of administrators, instructors and students toward student activity management at Dusit Thani College in four aspects : social volunteer, sports, art and culture and academic in overall and each aspect, 2) compare the opinions of administrators and instructors toward student activity management in overall and each aspect classified by work experience in student activity and 3) compare the opinions of students toward student activity management in overall and each aspect classified by gender, year of study, major field of study and experience in operating student activity. The samples were 69 administrators and instructors and 316 undergraduate students in the academic year 2005. The instrument used was a Likert – type five – point rating scale questionnaire. The statistical methods employed were mean, standard deviation, t – test, one – way analysis of variance and Scheffe' method.

The findings were the followings:

1. The administrators, instructors and students rated student activity management in overall and each aspect at the moderate level.
2. There was no significant difference among the opinions of the administrators and instructors who had different work experience in student activity management in overall, but there was a significant difference between the opinions of administrators and instructors who had 1-2 years and more than 4 years of work experience on the aspects of social volunteer and art and culture at the level of .05.
3. There was no significant difference between the opinions of male and female students on student activity management in overall and each aspect.
4. There was no significant difference between the opinions of the students who had different experience in operating student activity on student activity management in overall and each aspect.

5. There was a significant difference among the opinions of the students studying in different major fields on student activity management in overall and each aspect at the level of .05. Moreover, there was a significant difference between the opinions of the students studying in the field of Tourism Management and the ones studying in the fields of Hotel Management and Kitchen and Restaurant Management on student activity management in overall and each aspect at the level of .05.

6. There was no significant difference between the opinions of the students who had different experience in operating student activity on student activity management in overall and each aspect.

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

ของ
นายสมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบปริญญาบัตร

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ กฤษวรรณ อรุณสุริยศักดิ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาเสียสละเวลา ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้โอกาสผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งสละเวลาในการให้คำปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามความประสงค์ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเสียสละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่งต่อการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ วิจัยจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และผู้ตรวจสอบเครื่องมือ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กฤษฎารณ อรุณสุริยศักดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและกิจการนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้ความช่วยเหลือในเรื่องเวลาเรียนในขณะที่ปฏิบัติงาน ณ วิทยาลัยดุสิตธานี และให้คำแนะนำต่างๆ ในการทำปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดี ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สำเนาวิ ขจรศิลป์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จิรวัดน์ วีรังกร ที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ อาจารย์นิยม เจริญสุขโสภณ ที่ได้สละเวลาในการให้คำแนะนำต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบคุณ อาจารย์ปัทมา คงทอง และอาจารย์สมยศ ชี้แจง ที่ได้ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ให้โอกาสเก็บข้อมูลในการวิจัย ขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณคุณธนกร สมพันธ์ ที่ได้สละเวลาในการช่วยเหลือผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งพี่ๆ และน้องปริญญานิพนธ์โทสาขาวิชาการอุดมศึกษา ภาคพิเศษ รุ่นที่ 9 ทุกคนที่ให้ความสนใจและช่วยเหลือ และขอบคุณคุณธนรัตน์ พิพัฒน์ผล ที่เป็นกำลังใจที่ดี และช่วยเหลือผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้าย คุณประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู และอาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้วิจัยตลอดมา จนเป็นแรงผลักดันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

สมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	10
ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	11
นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	13
วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	14
ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	16
ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	18
การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	24
การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การจัดกระทำข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
ความมุ่งหมายของการวิจัย	65
วิธีการดำเนินการวิจัย	65
สรุปผลการวิจัย	66
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	83
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	91
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	94
ภาคผนวก ง คำอำนาจจำแนกรายชื่อ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ	99
ประวัติย่อผู้วิจัย	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา	29
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	35
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวม และในแต่ละด้าน	37
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นรายชื่อ	38
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬา เป็นรายชื่อ	40
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นรายชื่อ	42
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านวิชาการ เป็นรายชื่อ	44
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา	46
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนะของนักศึกษาต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ	47
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนะนักศึกษาต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี	48
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา 50
13	การเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา 51
14	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายคู่ 52
15	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายคู่ 53
16	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ 54
17	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี 55
18	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา 56
19	การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่ 57
20	การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่... 58
21	การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬา จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่ 59
22	การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่ 60
23	การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่ 61
24	การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การดำเนินงาน กิจกรรมนักศึกษา 62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ.2504 เป็นต้นมา แนวความคิดในการพัฒนาประเทศได้ยึดความสำเร็จทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยนำมา โดยตลอด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตในระดับมหภาคเป็นสำคัญ ผลการพัฒนาที่ผ่านมา นั้นเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในอัตราที่สูงตลอดเวลา และมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากภาคเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรมมากขึ้น การพัฒนาประเทศในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 – แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ในขณะเดียวกันมีผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์หลายประการ อาทิ ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน และปัญหาทางสังคมต่างๆ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 จึงได้ปรับ แนวคิดการพัฒนาจากการเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ มาเป็นการเน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพราะคนเป็นปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของการพัฒนาทุกด้าน การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง ตามแนวทางการพัฒนาดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลของระบบการศึกษา ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งอธิบายสัมฤทธิ์ผล ทางเศรษฐกิจตลอดจนการแก้ไขปัญหาทางสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและศักยภาพ การพัฒนาในอนาคตที่จะต้องปรับเปลี่ยนให้ทันกับกระแสโลกที่ไร้พรมแดนอีกด้วย (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2543ก : 1)

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อสังคมประเทศชาติ เพราะเป็นแหล่งวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปคือ การสอนวิชาการและวิชาชีพ หรืออาจเรียกว่า การผลิตบุคลากร การวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม (สำเนาฯ ขจรศิลป์. 2537 : 1) ซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความมุ่งหมายที่จะ พัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งความสามารถด้านวิชาชีพ ความสามารถด้านทักษะการ ดำเนินชีวิต เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สมควรแก่อัตภาพ มีส่วนช่วยเหลือสร้างสรรค์สังคมได้อย่างเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักศึกษา มาอย่างดี (มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ. 2543 : 1) การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นการตระหนักโดยทั่วไปว่า เยาวชนผู้เป็นนิสิต นักศึกษาซึ่งจะพัฒนาเป็นบัณฑิต เป็นความหวังและพลังในการสืบทอดและสร้างสรรค์สังคม บัณฑิต ที่มีคุณภาพย่อมจะเป็นหลักประกันความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ สถาบันอุดมศึกษา จึงมีภารกิจหลักที่จะต้องมีความพร้อมในการพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างมีระบบ นิสิตนักศึกษาต้องได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ ได้รับการฝึกฝน อบรมทักษะ เพื่อเสริมสร้างความรู้

ความสามารถ รวมทั้งได้รับการปลูกฝังเจตคติอันดีงาม มีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม ดังนั้นการผลิตบัณฑิต จึงมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ประการแรก การพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความเก่งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถเฉพาะศาสตร์ต่างๆ ตามหลักสูตรในสาขาที่เรียน อีกประการคือ การพัฒนาทักษะชีวิต (Life skills) เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติ อยู่ในศีลธรรมอันดีและเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงต้องมีการจัดประสบการณ์ให้แก่บัณฑิตศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย และเป็นที่ยอมรับว่า กิจกรรมนอกหลักสูตรจะเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาคุณสมบัติอันพึงประสงค์ในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพให้เป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 ก : 9) ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาย่อมถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ที่ศึกษามาอย่างเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ตามสมควรและสามารถเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศได้ จึงถือได้ว่า การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบ้านเมืองในทุกๆระดับ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนได้มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตเพื่อออกมารับใช้สังคมและประเทศชาติ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพทางวิชาการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลสะท้อนจากกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาต่างๆพบว่า คุณภาพบัณฑิตโดยรวมยังต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาทั้งในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมหรืออาจจะกล่าวได้อย่างง่ายๆว่า บัณฑิตที่ผลิตออกไปจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3 ประการคือ การเป็นผู้มีคุณธรรม คุณภาพ และคุณค่า ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 ก : 1-2)

1. ด้านคุณธรรม หมายถึง ให้เป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีเมตตา กรุณา ซื่อสัตย์สุจริต ยอมเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความตั้งใจที่จะทำประโยชน์แก่สังคม ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว

2. ด้านคุณธรรม หมายถึง ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาที่ศึกษา มีการวางแผน การทำงานอย่างเป็นระบบ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ลุล่วงไปด้วยดี มีความสามารถในการทำงานร่วมกัน อยู่ร่วมกัน เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ตลอดจนเป็นผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์ จิตใจปกติ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามควรแก่ อดภาพ

3. ด้านคุณค่า หมายถึง ให้เป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมได้อย่างมีประโยชน์ สามารถประพฤติตนให้เหมาะสมแก่หน้าที่ ให้เป็นที่ปรารถนาของสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและสามารถรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของชาติ

จากการศึกษาเอกสารเรื่องวิสัยทัศน์อุดมศึกษา แนวความคิดในการพัฒนาอุดมศึกษา ของประเทศ จัดทำโดยคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ทบวงมหาวิทยาลัย (2543ข : 29) ได้กำหนดคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ 3 ประเภทคือ

1. สามารถประกอบอาชีพได้ ทั้งในสถานประกอบการและสามารถสร้างงานให้ตนเองได้อย่างมีทักษะ

2. เป็นผู้ที่มีวินัย ใฝ่รู้ รับผิดชอบ สามารถช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมได้ตามอัตภาพ

3. มีความคิดในการพัฒนา ประยุกต์แนวทางใหม่ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน โดยอาศัยเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น หน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาจึงไม่เพียงการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนานักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้เป็นบุคลากรที่มีความสมบูรณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างมากอีกด้วย (เนาวรัตน์ กังเม้ง. 2543 : 1)

ในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีลักษณะพึงประสงค์นั้น การเรียนการสอนทางวิชาการ ภายในห้องเรียนอย่างเดียว ไม่อาจพัฒนาให้เกิดลักษณะที่พึงประสงค์ได้ วิจิตร ศรีสอ้าน (ทบวงมหาวิทยาลัย.ม.ป.ป. : 1 ; อ้างอิงมาจาก วิจิตร ศรีสอ้าน. 2521) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า หลักสูตร ในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปมักจะมีข้อจำกัดทางวิชาการ คือ ไม่สอดคล้องกับการสร้างเสริม พัฒนาการโดยรอบด้านของนิสิตนักศึกษาได้ เนื่องด้วยระเบียบวิธีและเวลาอันจำกัด จึงไม่สามารถ ตอบสนองในความต้องการและความสนใจของนิสิตนักศึกษาได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และมีความรับผิดชอบทั้ง ต่อตนเองและสังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการ หรือกลวิธีที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวคือ กิจกรรมนิสิตนักศึกษา (Student Activities) ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 121) ก็ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) กระบวนการนี้ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ วิชา เกิดความประทับใจ และสามารถลงมือปฏิบัติให้เกิดผลได้ และจากจุดมุ่งหมายของการจัด กิจกรรมนักศึกษาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2522 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการ ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 6) คือ “ สนับสนุนให้มหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษา จัดกิจกรรมนักศึกษาในฐานะที่เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรมและพัฒนา บุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ ” ทั้งนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนสถาบันการศึกษาดำเนินโครงการ กิจกรรมนักศึกษาในกิจกรรมหลักๆ 5 ประเภท ได้แก่ โครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสา พัฒนา โครงการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย โครงการด้านจริยธรรม โครงการด้านกีฬา และโครงการด้านสัมมนากิจกรรมนักศึกษา

วิทยาลัยดุสิตธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งที่มีภารกิจเช่นเดียวกับสถาบัน อุดมศึกษาอื่น ๆ คือ การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม สถาบันได้ถือกำเนิดขึ้นจากปณิธานอันแรงกล้าของท่านผู้หญิงชนชั้นดี ปิยะอุย ซึ่ง ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ บริษัทดุสิตธานี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2536 บนถนนศรีนครินทร์ ภายใต้ชื่อ โรงเรียนการโรงแรมดุสิตธานี ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพเฉพาะ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาธุรกิจ โรงแรมให้รอดพ้นจากภัยพิบัติของนานาประเทศ ต่อมาภายหลังจึงได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้มี ฐานะเป็นวิทยาลัย โดยเปิดสอนในระดับปริญญาตรีเมื่อปีการศึกษา 2539 จากดำริในการจัดตั้งเป็น วิทยาลัยดุสิตธานี เกิดจากแนวความคิดที่ต้องการให้การศึกษามีส่วนช่วยในการพัฒนาทรัพยากร บุคคลของประเทศให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศชาติ วิทยาลัยจึงได้ กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งดังนี้ (วิทยาลัยดุสิตธานี. 2545ก : 3)

1. เพื่อให้เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงที่ผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ ความสามารถ ในวิชาชีพของตนเองเป็นอย่างดี

2. เพื่อให้บริการทางวิชาการ โดยใช้วิทยากรและเทคโนโลยีต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อ ชุมชนและประเทศชาติ

3. เพื่อเป็นสถาบันที่ปลูกฝังและพัฒนาความเป็นผู้มีจริยธรรม และจรรยาบรรณไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม

4. เพื่อส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและการพัฒนาวิทยาการใหม่ๆ

นอกจากนี้ วิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการจัดประสบการณ์ที่ นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรของวิทยาลัย ซึ่งก็คือ การฝึกงานภาคสนามในช่วงของการปิดภาคฤดูร้อน และยังส่งเสริมการฝึกประสบการณ์การทำงาน ร่วมกับผู้อื่นคือ กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ได้แก่ สำนักบริหารและกิจการนักศึกษา โดยแผนกกิจกรรม นักศึกษา และแผนกพัฒนานักศึกษา ซึ่งในส่วนของแผนกกิจกรรมนักศึกษามีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล การจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น

จากการดำเนินงานทางด้านกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยที่ผ่านมาพบว่า ยังขาดความ มีประสิทธิภาพในการดำเนินการ ดังที่ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา ศุภลักษณ์ โกมะหะวงค์ (2547 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การขาดความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางด้านกิจกรรม นักศึกษามีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ด้านการดำเนินงาน ในปัจจุบันการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษายังเป็นไปโดย ปราศจากระเบียบ หรือข้อบังคับที่จะรองรับการบริหารงานของนักศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของ สโมสรนักศึกษา ซึ่งการดำเนินการที่เป็นกิจกรรมส่วนกลาง ยังคงเป็นการดำเนินงานในรูปแบบ ของคณะกรรมการนักศึกษารุ่นแต่ละชั้นปีที่ได้รับมอบหมาย และกิจกรรมอื่นๆในรูปของชมรม

ประกอบกับนักศึกษาที่ทำกิจกรรมมีเวลาว่างไม่ตรงกัน เนื่องจากระบบการเรียนการสอนของทางวิทยาลัย จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารและการประสานความร่วมมือในการทำงาน หรืออาจจะกล่าวง่ายๆ คือ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานและขาดผู้รับผิดชอบการดำเนินงานที่แน่นอน

2. ด้านสถานที่ เช่น สถานที่ในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัยค่อนข้างจำกัด ไม่สามารถจัดกิจกรรมใหญ่ๆได้ และบางส่วนถูกใช้ไปในการดำเนินกิจการของวิทยาลัย

3. ด้านงบประมาณ ในบางกิจกรรมขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนนิยม เจริญสุขโสภณ (2547 : สัมภาษณ์) ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยดุสิตธานี กล่าวว่า ปัญหาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีคือ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมบางประเภท ยังมีความไม่ชัดเจน เช่น นโยบายของวิทยาลัยฯ ให้แต่ละชมรม สามารถจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ภาคการศึกษาละ 1 กิจกรรม แต่บางชมรมได้รับการอนุมัติจากทางวิทยาลัย ให้ดำเนินการจัดได้มากกว่า 1 โครงการใน 1 ภาคการศึกษา การประเมินผลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม มิได้ถูกนำไปพัฒนาในทางที่ดีขึ้นแต่อย่างใด สถานที่หรือสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่งค่อนข้างคับแคบ อีกทั้งเครื่องซักผ้า แสงจันทร์ (2547 : สัมภาษณ์) ซึ่งเป็นผู้ช่วยหัวหน้าแผนกพัฒนา นักศึกษา และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้กับชมรมถ่ายภาพ กล่าวว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่จัดขึ้นภายในวิทยาลัย มักได้รับความสนใจจากทางนักศึกษาค่อนข้างน้อย อาจสืบเนื่องมาจากรูปแบบของกิจกรรมไม่เป็นที่น่าสนใจของนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นลักษณะเชิงวิชาการ หรือให้ความรู้กับทางนักศึกษาในแง่ของการใช้ชีวิตประจำวัน แต่นักศึกษากลับให้ความสนใจกับกิจกรรมประเภทบันเทิงมากกว่าเช่น การประกวดร้องเพลง เป็นต้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นอดีตหัวหน้าแผนกพัฒนานักศึกษา และเคยปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสำนักบริหารและกิจการนักศึกษา และมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จึงมีความสนใจในการศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์แบบต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร และอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี คือ ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี ปีการศึกษา 2548 จำแนกเป็นผู้บริหาร 6 คน อาจารย์ 63 คน และนักศึกษา จำนวน 1,412 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 1,481 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1.1 ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร และอาจารย์ แบ่งออกเป็น
 - 2.1.1.1 1 - 2 ปี
 - 2.1.1.2 3 - 4 ปี
 - 2.1.1.3 มากกว่า 4 ปี
 - 2.1.2 เพศของนักศึกษา แบ่งออกเป็น
 - 2.1.2.1 เพศชาย
 - 2.1.2.2 เพศหญิง

2.1.3 ระดับชั้นปีของนักศึกษา แบ่งออกเป็น

2.1.3.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.3.2 ชั้นปีที่ 2

2.1.3.3 ชั้นปีที่ 3

2.1.3.4 ชั้นปีที่ 4

2.1.4 สาขาวิชาของนักศึกษา แบ่งออกเป็น

2.1.4.1 สาขาวิชาการจัดการโรงแรม

2.1.4.2 สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร

2.1.4.3 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว

2.1.5 ประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา แบ่งออกเป็น

2.1.5.1 มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

2.1.5.2 ไม่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม

นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี 4 ด้านคือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในการวิจัยนี้หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

2. การจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือนอกหลักสูตร ทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ต้องได้รับการอนุมัติจากทางสถาบันการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ และพัฒนาการต่างๆของนักศึกษา ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ซึ่งกิจกรรมต่างๆได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ ดังนี้

2.1 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง การดำเนินงานของวิทยาลัยดุสิตธานี ที่เกี่ยวกับกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยมีจุดมุ่งหมายที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นชนบทอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งได้แก่ การติดต่อประสานงาน และส่งเสริมให้การสนับสนุนให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 ด้านกีฬา หมายถึง การจัดดำเนินการทางด้านกีฬาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความเป็นผู้มีสุขภาพกายและจิตใจที่สมบูรณ์ โดยเน้นการ

ฝึกซ้อมทักษะในการเล่นกีฬา การแข่งขันกีฬา และการจัดกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งได้แก่ การให้บริการและอำนวยความสะดวกในการใช้สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาการจัดการแข่งขัน กีฬาภายในและกีฬาภายนอกสถาบันรวมถึงด้านนันทนาการ

2.3 ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การจัดทำเนิการทางด้านศิลปวัฒนธรรมของ วิทยาลัยดุสิตธานี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ มีความรักและซาบซึ้งใน ศิลปวัฒนธรรมของไทย เพื่อช่วยดำรงรักษาสิ่งที่ดั่งามตลอดจนช่วยกันพัฒนาเอกลักษณ์ของชาติให้ ดียิ่งขึ้น ซึ่งได้แก่ กิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ที่มุ่งส่งเสริมความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์ในด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนำความรู้มาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม

2.4 ด้านวิชาการ หมายถึง การจัดทำเนิการทางด้านวิชาการของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ ด้านวิชาการนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ การจัดสัมมนา การฝึกอบรม การสาธิต และการจัดอภิปราย

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารของสถานศึกษาและกลุ่มคณะวิชา ต่างๆในวิทยาลัยดุสิตธานี ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและกิจการนักศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวางแผน คณบดี

4. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนประจำตามกลุ่มสาขาวิชาต่างๆในวิทยาลัยดุสิตธานี ทั้งในส่วนที่เป็นอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดคณะวิชาและอาจารย์ผู้สอนที่ไม่สังกัดคณะวิชาปีการศึกษา 2548

5. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาและฝึกอบรมวิชาการในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาต่างๆทุกชั้นปีของวิทยาลัยดุสิตธานี ในปีการศึกษา 2548

6. สาขาวิชา หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสาขาวิชา ต่างๆ ได้แก่ สาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2548 แบ่งเป็น

6.1 สาขาการจัดการโรงแรม

6.2 สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร

6.3 สาขาการจัดการท่องเที่ยว

7. ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหารและอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา หรือการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในลักษณะต่างๆ ของ ผู้บริหารและอาจารย์ แบ่งเป็น 1-2 ปี, 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

8. ประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา หมายถึง การจัดทำเนิงานงาน เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ ของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี แบ่งเป็นมีประสบการณ์การ ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา และไม่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร และอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตามลำดับดังนี้ ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรมนักศึกษา” ไว้หลายลักษณะด้วยกันซึ่งพอที่จะรวบรวมสรุปได้ดังนี้

เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 6) ได้ให้ความหมายว่าหมายถึง กิจกรรมทั้งหลายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ กิจกรรมเหล่านั้นสถานศึกษาจะต้องสนับสนุนและการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีผลต่อการพิจารณาผลการศึกษา

กู๊ด (Good. 1978 : 562 – 563) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นแผนกิจกรรม และการดำเนินงานซึ่งนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ แต่ไม่มีการให้หน่วยกิต และต้องจัดหาเงินมาดำเนินงานเองโดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จินตนา ยูนิพันธ์ (2525 : 121) ได้สรุปความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม และวิชาการเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ

ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นโปรแกรมของวิทยาลัย ซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะช่วยนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม ให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ในชุมชนวิชาการให้มีการจัดสถานการณ์ต่างๆเพื่อตอบสนองความต้องการ ความเจริญงอกงามของนักศึกษาในทุกด้าน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาหนึ่งวิชาใด

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 128) ได้สรุปความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท คือ กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมการเมือง สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปให้การสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีคุณภาพ มีคุณประโยชน์ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ การจัดกิจกรรมของนักศึกษายังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอีกเป็นอันมาก

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นและเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อาจจัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน โดยไม่มีการให้หน่วยกิต และอยู่ในการควบคุมแนะนำของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ของแต่ละกิจกรรม

ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การพัฒนานิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษานั้นมีปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน สภาพแวดล้อมของสถาบัน และงานกิจการนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนานักศึกษานั้น ก็จำเป็นที่จะต้องกำหนดปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ เช่น

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961 : 27) ที่ได้ให้ทัศนะทางด้านปรัชญางานกิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นศูนย์กลางของกระบวนการในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้สมบูรณ์

สตรูป (Stroup. 1965 : 52 – 53) ก็ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาจัดตั้งขึ้นจากความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบัน ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านกิจกรรมนักศึกษาต้องมีความรู้ และความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิจิตร ศรีสอาน (2529 : 1-6) กล่าวว่า ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นด้านที่เกี่ยวกับการผลิต การพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเป็นภารกิจหลักประการแรกของสถาบันอุดมศึกษาทั้งสถาบันของรัฐ และสถาบันของเอกชน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 150 –151) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับงานกิจกรรม นักศึกษาไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. กิจกรรมนักศึกษา ช่วยสร้างและส่งเสริมให้นักศึกษา จัดตั้งกลุ่มหรือชมรม ที่มีความ สนใจในเรื่องเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง
3. การเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็นแสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนา ความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบ และฝึกความคิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. การอำนวยความสะดวกในด้านการจัดและดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรม มีอุปกรณ์เพื่อการผลิตเอกสารและจัด ป้ายประกาศต่างๆได้อย่างเพียงพอ

4.2 ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆในสถาบันเพื่อสนับสนุน หรืออำนวยความสะดวก ให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น หน่วยงานรักษาความปลอดภัย ตำรวจหรือจราจรช่วยให้งาน ต่างๆดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยมีปัญหาและอุปสรรคน้อยลง

4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาเพื่อช่วยเหลือให้แนวคิด หรือแนะแนว ทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

5. ส่งเสริมให้นักศึกษารักความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

6. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงาม สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทยและเป็นบุคคลที่ประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม

7. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอน และสามารถใช้อุปกรณ์เป็นเครื่องผ่อนคลายนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

ดังนั้น ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา จึงเป็นการมุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้เป็น บุคคลที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ โดยใช้กิจกรรมนักศึกษาเข้ามาเป็นกระบวนการในการพัฒนา แต่ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละสถาบัน ซึ่งมีความแตกต่างกันบ้าง โดยการกำหนดปรัชญาดังกล่าวจะช่วยทำให้การวางแผนและดำเนินงาน กิจกรรมนักศึกษาเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา จะมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและแน่นอน เพราะนโยบายจะเป็นหลักและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนสถานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ในฐานะที่เป็นองค์กรของรัฐที่กำกับดูแล สนับสนุน และทำหน้าที่ประสานงานด้านกิจกรรมนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้กำหนดแนวนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ดังนี้ คือ “ สนับสนุนกิจกรรมและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับสังคม โดยให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน” โดยมีมาตรการดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539 : 228)

1. จัดกิจกรรมควบคู่กับการเรียนการสอน กิจกรรมงานบริการวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

2. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวและเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงพัฒนาและสร้างสรรค์ ควรได้รับการสนับสนุน ส่วนกิจกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเสริมหลักสูตรไม่ควรได้รับการสนับสนุน เช่น การรับน้องใหม่ที่รุนแรง ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

4. กิจกรรมในหอพักมหาวิทยาลัย ควรเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาในหลายๆด้าน เช่น การอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การสร้างควมมีวินัยและความรับผิดชอบ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 134 –135) ได้กล่าวถึงนโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. นักศึกษาควรเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ และความสมัครใจ

2. แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกัน กับผู้อื่น พัฒนาบุคลิกภาพและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษา

3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อชี้แนะการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

4. แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความภาคภูมิใจในควมมีเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมไทย

สุทธิชัย เลียงชเยศ (2529 : 8) ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาเยาวชน ในสถาบันอุดมศึกษาว่า โครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา ควรจะเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ มีความสำนึกในจริยธรรม และจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพ เพื่อจะได้เป็นมนุษย์ในความหมายที่ดีที่สุด

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นที่จะต้องกำหนดนโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ในแต่ละสถาบัน อาจจะมีนโยบาย เฉพาะของตน อันจะนำไปสู่การพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์มากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษา จึงเป็น เครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละสถาบัน จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ เกิดประโยชน์สูงสุด ดังที่ เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 51 – 52) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของ การจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักศึกษา
3. เพื่อให้ศึกษารู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น
5. เพื่อให้นักศึกษาสำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงขับที่พื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในสถานศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 147) ก็ได้เน้นสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมทางด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษาจิตใจกว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้ปกครองตนเองด้วยการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา
8. เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรมและประเทศไทย
9. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม

12. เพื่อให้รู้จักการเสียสละและการทำงานให้ส่วนรวม
13. เพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี
15. เพื่อให้พัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

สำเนาวิชา ขจรศิลป์ (2538 : 120) ก็ได้สรุปสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ของกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยหลายแห่ง ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

ส่วนทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 5) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร ทั้งในด้านอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่นๆ
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษา ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีของชาติ
4. เพื่อให้ นิสิตศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนา สังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน และ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง นิสิต นักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของ สังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม
6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี ความรับผิดชอบ และเสียสละ เพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการ และขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นที่จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายของสถาบัน ในการที่จะผลิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่ สมบูรณ์ โดยแต่ละสถาบันจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน บนพื้นฐานของการพัฒนา นักศึกษา ทั้งในด้านประสบการณ์ คุณธรรม และจริยธรรมที่ดี

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ทำให้นักศึกษาเกิดการ เรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องให้การสนับสนุนให้นักศึกษา ได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นมา ดังที่ วชิรา เพ็ญโรจน์ (2524 : 185) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ จัดกิจกรรมไว้ว่า เป็นการเสริมให้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเป็น ผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความพร้อมที่จะเสียสละเพื่อส่วนรวม และที่สำคัญ คือ เกิดความสำนึกในหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม สถาบันอุดมศึกษา จึงจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยหวังที่จะให้นักศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 122 – 124) ได้สรุปสาระของความสำคัญของกิจกรรม นักศึกษาดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา

นักศึกษาโดยทั่วไป เป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิดมีความ สนใจมีความอยากรู้อยากเห็น และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้ เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษาดังต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญ ประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ทางด้านร่างกาย และ ความสนใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกาย และความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม

1.2 ความหลากหลายของกิจกรรมของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหา อาชีพงานอดิเรกและกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

1.3 กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้ และความสนใจของ นักศึกษาเช่นนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งทำให้นักศึกษามีความรู้และความสนใจทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

1.4 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษา ได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถ ทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก

1.5 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

1.6 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่าง ๆ

1.7 การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมามีให้เห็นได้ชัดเจนว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ทำให้นักศึกษามุ่งมั่นในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่ง อาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการช่วยทำให้นักศึกษามุ่งมั่นทำหน้าที่ ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษาทางด้านกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรมและบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น และถึงเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษา ยังได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อช่วยให้นักศึกษามีพัฒนา และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรงและที่สำคัญที่สุดคือ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

ส่วนสุชาฎ โกติน (2539 : 1) ให้ความเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

1. พัฒนาความคิดและการระดมสมอง เพื่อให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์

2. ฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ เพราะในฐานะที่จะต้องเป็นผู้นำกลุ่มในอนาคต หรือ แม้แต่จะเป็นหัวหน้าหรือผู้บริหาร ความรู้พื้นฐานในเรื่องนี้นับว่ามีความจำเป็นมาก เพราะนักศึกษาจะสามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตต่อไปได้

3. การทำงานเป็นทีม เพื่อให้รู้จักการร่วมมือ และการประสานงานที่ดี นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างคุณค่าร่วม (Shared Values) หรือ (Sense of Belonging) ให้เกิดขึ้นด้วย

4. ด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้คนรู้จักหลักการอยู่ร่วมกัน ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีหลักการในการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะหรือสังคมได้

จากความสำคัญดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสม จะช่วยให้ให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ทำให้นักศึกษาได้มีการฝึกประสบการณ์หรือทักษะในด้านต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เพราะถ้าทรัพยากรในชาติมีคุณภาพมากเท่าใด ย่อมส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญมากขึ้นด้วย

ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้นแบ่งออกได้หลายแบบ แตกต่างกันระหว่างสถาบัน ซึ่งอย่างไรก็ตาม การแบ่งประเภทของกิจกรรมก็มีความคล้ายคลึงกันอยู่บ้างทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งสำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาสามารถแบ่งออกตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านพืชสวนก็เป็นสมาชิกสโมสรพืชสวน เพื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปลูก และการจำหน่ายไม้ดอก ไม้ประดับและผลไม้ นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ก็ร่วมกันทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ เช่น การพิมพ์จุลสารของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปการแสดง ศิลปการพูด และดนตรี เป็นต้น นักศึกษาแทบทุกสถาบันได้จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมขึ้นเป็นประจำทุกปี เช่น การไหว้ครู และงานลอยกระทง เป็นต้น

3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติ โดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาจะออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ส่วนการช่วยเหลือประชาชนในเมืองก็จะเป็นประชาชนที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์มีหลายอย่างด้วยกัน ทั้งในด้านสร้างถาวรวัตถุและการให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้านอาชีพด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

4. กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนทักษะในการกีฬากการฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้ นิสิตนักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬา และให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรงอีกด้วย การแข่งกีฬาก็เป็นการ

ฝึกนักศึกษาให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย กิจกรรมนักศึกษาประเภทนี้ได้แก่ กีฬาประเภทต่างๆ เช่น ฟุตบอล เทนนิส กรีฑา และกีฬาทางน้ำ เป็นต้น

5. กิจกรรมด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นักศึกษากิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การสังสรรค์ การจัดงานเต้นรำ เป็นต้น

6. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆอีกด้วย โดยทั่วไป กิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารซึ่งทำหน้าที่บริหาร และฝ่ายสภานักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติองค์กรกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ องค์กรนักศึกษา ศูนย์นักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา เป็นต้น

7. กิจกรรมทางด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้านหรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆของสังคม เช่น การคัดค้าน การขึ้นค่าโดยสารรถประจำทาง การสนับสนุนการลดจำนวนเที่ยวการแข่งขันมวย หรือการเดินขบวนประท้วงการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2500 ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าเป็นการเลือกตั้งทุจริตและสกปรก

จินตนา ยูนิพันธ์ (2525 : 124) ได้สรุปประเภทของกิจกรรมนักศึกษา จากการสัมมนาผู้บริหารนิสิตนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 1 โดยให้จัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้
 - 1.1 เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม
 - 1.2 เพื่อสนับสนุนนิสิตนักศึกษาให้ความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้เกิดความชำนาญและมีสุนทรียภาพในศิลปะด้านต่างๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี
2. ด้านกีฬา กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้
 - 2.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
 - 2.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตร ความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งผู้เล่นและผู้ชม
 - 2.3 เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา
 - 2.4 เพื่อยกมาตรฐานกีฬาให้สูงขึ้น
 - 2.5 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะในด้านกีฬา
3. ด้านวิชาการ กิจกรรมที่จัดขึ้นในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางความคิด แต่ต้องอยู่ในขอบเขต โดยให้มีความสมดุลในด้านความคิดแง่ต่างๆโดยสมบูรณ์
4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ การจัดกิจกรรมด้านนี้ในขอบเขต
 - 4.1 ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างเพื่อพัฒนาตนเองให้พร้อม เพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม
 - 4.2 ให้นักศึกษามีความริเริ่มสร้างสรรค์ และนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม
 - 4.3 ปลูกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องมีส่วนต่อสังคมอันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

4.4 ส่งเสริมให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อหมู่คณะและประเทศชาติ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 148 – 149) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษาตามแนวคิดที่เน้นการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาการปกครองตนเอง ได้แก่ องค์การบริหารกิจกรรมนักศึกษา สโมสรนักศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน กล้าตัดสินใจและรับผิดชอบงาน
2. กิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการในสาขาที่นักศึกษา กำลังศึกษา อยู่กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนามารยาท และระเบียบประเพณีการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น ชมรมกุลสตรี ชมรมสุภาพบุรุษ และมารยาทไทย เป็นต้น
3. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและความพร้อมเพียง ได้แก่ ชมรมกีฬาต่างๆ เช่น ชมรมรักบี้ ชมรมฟุตบอล และชมรมวอลเลย์บอล เป็นต้น
4. กิจกรรมพัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาตระหนักในการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมหรือประเทศ เช่น ชมรมอาสาพัฒนา ชมรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น
5. กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาชีวิตของนักศึกษาให้มีความประพฤติเป็นที่ต้องการของสังคม เช่น ชมรมพุทธศาสตร์ ชมรมสมาธิ และชมรมมังสวิรัต เป็นต้น
6. กิจกรรมพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรี ชมรมทัศนศิลป์ ชมรมฟายฟ์ และชมรมวรรณศิลป์ เป็นต้น
7. กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นักศึกษาใช้เวลาว่างพักผ่อนหรือทำสิ่งที่ตนสนใจ เช่น ชมรมสะสมแสตมป์ ชมรมถ่ายภาพ และชมรมทัศนศึกษา เป็นต้น
8. กิจกรรมพัฒนาอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมที่เตรียมนักศึกษาไปสู่อาชีพในอนาคต เช่น ชมรมนักธุรกิจ ชมรมครุวิทยาศาสตร์ ชมรมนักประพันธ์ เป็นต้น
9. กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสนใจการเมืองเพื่อปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองตั้งแต่เยาว์วัย เมื่อโตขึ้นจะได้มีความสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการเมืองมากขึ้น

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 7-11) ได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย/สถาบันต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ ประเภท และลักษณะของกิจกรรมดังนี้

1. โครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น

2. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษารับประสบการณ์โดยตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบท เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว
3. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนิสิตนักศึกษาร่วมสถาบันและต่างสถาบัน
4. เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างมเหตุผลด้วยความรอบคอบ และความอดทน
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และข้าราชการ
6. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่จะสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตน และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยและสถาบัน

ลักษณะของกิจกรรม

เป็นโครงการทางด้านอาสาพัฒนา การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ฯลฯ ทั้งนี้ รวมถึงโครงการทั้งในขั้นการสำรวจและขั้นการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติได้แก่

1. ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา ฯลฯ
2. ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถังเก็บน้ำฝน ปรุป่าหมู่บ้าน ขุดสระขุดบ่อน้ำ ฯลฯ
3. ด้านคมนาคม เช่น การสร้างหรือซ่อมสะพาน ถนน วางท่อ ฯลฯ
4. ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตร สาธิตความรู้ทางการเกษตร ฯลฯ
5. ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการและคำแนะนำด้านอนามัย และสาธารณสุขทั่วไป
6. ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการด้านความรู้ ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

รูปแบบกิจกรรม

รูปแบบของโครงการกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาของนิสิตนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัยมีแนวนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสาน โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ แต่ไม่เน้นการก่อสร้างถาวรวัตถุที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด และต้องการ

กระจายโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมของหลายสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลาง สำหรับพื้นที่ในการดำเนินโครงการด้านสังคมชนบทเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการไปในสังคมชนบท ทั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการเกษตร เพื่อให้ความรู้ทางด้านการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่โดยตรงได้แก่ การไปเผยแพร่บริการให้แก่ประชาชนโดยอ้อม ได้แก่ เผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ แล้วให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไปเผยแพร่ให้กับประชาชนอีกชั้นหนึ่ง

2. โครงการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นมรดกอันล้ำค่า และเอกลักษณ์ที่ดงามของชาติ
2. เพื่อปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยแก่นิสิตนักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป

ลักษณะของกิจกรรม

จัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย

3. โครงการด้านจริยธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำแก่นิสิตนักศึกษา
2. เพื่อปลูกฝังเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงามในสังคมไทยให้เกิดขึ้นในตัวนิสิตนักศึกษา และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะเมื่อจบการศึกษาแล้ว

ลักษณะของกิจกรรม

จัดประชุม อบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ พฤติกรรมในการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ คุณธรรม จริยธรรม หรือการพัฒนาจิตใจของนิสิตนักศึกษาโดยใช้กลวิธี เทคนิคและวิธีการต่างๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย กระบวนการกลุ่ม สัมพันธ์ การสร้างสถานการณ์จำลอง การศึกษาและปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ เช่น ฟังธรรม อยู่ธุดงค์ ฯ

4. โครงการด้านกีฬา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ และทักษะในการเล่นกีฬา
2. เพื่อปลูกฝังทัศนคติต่อการเล่นกีฬา และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพลานามัย
3. เพื่อปลูกฝังการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ่อม

4. เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษา และอาจารย์ด้วยการเล่นกีฬา
5. เพื่อช่วยผ่อนคลายความเครียด ให้เกิดอารมณ์แจ่มใส และจิตใจเบิกบาน
6. เพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษา ในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจโดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ
7. เพื่อช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบัน
ลักษณะของกิจกรรม

ทบวงมหาวิทยาลัย ชิงบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา สนับสนุนกิจกรรมกีฬา

ใน 2 ประเภทคือ

1. กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปใช้เล่นกีฬาเพื่อนันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจ และสมัครใจในเวลาว่าง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
2. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยมีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี

นอกจากกีฬาใน 2 ประเภทดังกล่าวแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ชิงบประมาณหมวดอื่น สนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอีก 2 ประเภทคือ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน มีกำหนดจัด 2 ปีต่อครั้ง และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก มีกำหนดจัด 4 ปีต่อครั้ง

5. โครงการด้านสัมมนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ได้รับทราบ แนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรมนิสิตศึกษารวมทั้งกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย/สถาบัน
2. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

ลักษณะของกิจกรรม

จัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วยนิสิตนักศึกษา และหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา และการนี้หัวข้อเรื่องของการอบรม ประชุม สัมมนา จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ในส่วนของวิทยาลัยดุสิตธานี การจัดกิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกเป็นชมรมต่างๆประมาณ 11 ชมรม และคณะกรรมการนักศึกษาของแต่ละชั้นปี ซึ่งยังไม่มีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการสโมสร นักศึกษาส่วนกลางของวิทยาลัย โดยกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นครอบคลุมทั้ง 5 ประเภทตามแนวทางการสนับสนุนและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย

ดังนั้น ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละสถาบัน อาจมีความแตกต่างกันบ้าง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับแนวทางการสนับสนุนของแต่ละสถาบัน โดยกิจกรรมนักศึกษาแต่ละกิจกรรมก็มีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนานักศึกษาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อประเทศชาติไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใด ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของสังคมของสถาบันนั้นด้วย

การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อเปรียบเทียบผลได้ผลเสียให้รอบคอบก่อนตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งนั้น ข้อมูลและสารสนเทศที่ผู้บริหารได้รับจำเป็นต้องมีความแม่นยำเชื่อถือได้ รวมทั้งทันเวลาที่ต้องใช้ สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเหมาะสม ซึ่งสำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 262 – 270) ได้กล่าวว่า ในการบริหารกิจกรรมศึกษานั้นมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพจึงจะบริหารงานได้ดี วิธีการบริหารงานที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. การวางแผน คือ การกำหนดทางเลือกที่จะดำเนินการในอนาคตที่ดีที่สุดในการใช้ทรัพยากรในการบริหารที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด โดยการดำเนินงานอย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การจัดทำแผน แผนกิจกรรมนักศึกษาอาจเป็นแผนระยะยาวหรือแผนระยะสั้น และจัดทำในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปี การจัดทำแผนควรแต่งตั้งคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และรายละเอียดของแผนงาน สำหรับนโยบายนั้น อาจเป็นนโยบายของหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมกำกับสถาบันอุดมศึกษา หรืออาจเป็นนโยบายของผู้บริหารกิจการศึกษาก็ได้

3. การดำเนินงานตามแผน ควรมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบถึงแผนปฏิบัติการประจำปี และประชุมชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อให้ทราบถึงวิธีการดำเนินงานตามแผน นอกจากนี้ ควรจัดให้มีบุคลากรของงานกิจกรรมนักศึกษาติดตามและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

4. การติดตามประเมินผล เป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษาที่จะต้องจัดให้มีการประเมินโครงการ ส่วนผู้ประเมินแต่ละโครงการนั้น อาจเป็นนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาหรือบุคลากรภายนอก งานกิจกรรมนักศึกษาตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ประเด็นสำคัญในการประเมินก็คือ ผู้ประเมินควรเป็นผู้ที่มีความรู้ และทักษะในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลก็ควรเป็นเครื่องมือที่มีทั้งความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ที่ดีพอจึงจะทำการประเมินได้ผลดี

กูลิค และเออร์วิค (วิชา วัชรวารการณ. 2537 : 27 : อ้างอิงจาก Gulick and Urwick, 1937 : 17) ได้กำหนดขั้นตอนกระบวนการบริหารไว้ 7 ขั้นตอน ซึ่งเรียกรวมๆว่า พอสคอร์บ (POSDCORB Model) ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแนวทางกว้างๆของสิ่งที่ต้องการจะทำตลอดจนวิธีปฏิบัติตนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การ

2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดแบ่งหน่วยงาน การกำหนดโครงสร้างการจ้ดองค์การอย่างเป็นทางการ การกำหนดอำนาจหน้าที่ การจัดแบ่งหน่วยงานย่อยๆในองค์การ การกำหนดวัตถุประสงค์ของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นและการประสานงานเชื่อมโยงในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน

3. การบริหารงานบุคคล เป็นการจัดบุคคล (Staffing) เชิงปฏิบัติงาน มีการแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การบำรุงขวัญ ตลอดจนปรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานให้อยู่ในสภาพที่น่าพอใจ

4. การอำนวยการ (Directing) คือ การพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ ตลอดจนวิธีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นและการติดตามดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากร

5. การประสานงาน (Co – ordinating) คือ การประสานงานของบุคลากรในหน่วยงาน และการเชื่อมโยงประสานงานกันระหว่างงานต่างๆ ในหน่วยงาน

6. การรายงาน (Reporting) คือ การรายงานผลการปฏิบัติงาน การติดตามผล การประเมินผลและรายงานผลให้ทราบเป็นระยะ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

7. การงบประมาณ (Budgeting) คือการทำงานงบประมาณทั้งในรูปของการวางแผน ของการเงินประจำปี (Fiscal Planning) การจัดทำบัญชีรับจ่าย และควบคุมการใช้จ่ายเงิน

จากหลักการการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์สูงสุด สถาบันควรกำหนดแนวทาง การดำเนินการจัดกิจกรรมของสถาบันให้ชัดเจน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบแนวทางดังกล่าวทั้งใน ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งควรมีทั้งแบบระยะสั้นและระยะยาว การอำนวยความสะดวกด้าน การจัดและดำเนินกิจกรรมเช่น การจัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนทางด้านงบประมาณและทรัพยากรในการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งถือเป็น ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้กลไกของกิจกรรมนักศึกษาสามารถขับเคลื่อนไปได้ ซึ่งกิตติรัตน์ ทัพบทวิ (2534 : 85) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาใน วิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษาในภาคใต้พบว่า มีทัศนคติอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีประเด็นเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของทุกวิทยาลัยควรให้การส่งเสริมและ สนับสนุนในด้านการจัดบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก การเงิน และการจัดการในการจัดกิจกรรม

ให้มาก นอกจากนั้น การประเมินผลการดำเนินงานการจัดกิจกรรม ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินการ เพราะจะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม ซึ่งจากการศึกษา งานวิจัยของอาคม สมุทรโคจร (2535 : 107) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม และกรรมการนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การทำงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรมีการประเมินผลงานทุกครั้ง ที่งานสิ้นสุดลง เพื่อนำผลการประเมินดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

วิทยาลัยดุสิตธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง ที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านอุตสาหกรรมบริการ ในหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งเดิมเปิดสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตร (Diploma) ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนการโรงแรมดุสิตธานี” ต่อมาได้รับการสถาปนาจากทบวงมหาวิทยาลัย หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปัจจุบันเป็น “วิทยาลัยดุสิตธานี” เมื่อปี พ.ศ. 2539 โดยมีภารกิจเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เช่น การเรียนการสอนวิชาการ การให้บริการวิชาการ แก่สังคม การวิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่ง ณ ปัจจุบัน วิทยาลัยมีคณาจารย์ที่เป็นผู้ที่มีความรู้และมากด้วยประสบการณ์จากการทำงานในสถานประกอบการต่างๆ ประมาณ 70 คน และมีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ทั้งหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีต่อเนื่อง ประมาณ 1,400 คน นอกจากนั้น วิทยาลัยยังได้เชิญบุคคลผู้มีความสามารถจากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่มีชื่อเสียง มาเป็นอาจารย์พิเศษของวิทยาลัย เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรอีกจำนวนหนึ่ง โดยในการวิจัยนี้ จะขอเสนอทางด้านการจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ดังนี้

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

วิทยาลัยดุสิตธานี เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีต่อเนื่อง จำนวน 2 คณะ แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ดังนี้ (วิทยาลัยดุสิตธานี. 2545ข : 14)

คณะอุตสาหกรรมบริการ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) Bachelor of Business Administration (B.B.A) ระดับปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีต่อเนื่อง ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา ดังนี้

1. สาขาการจัดการโรงแรม
2. สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร
3. สาขาการจัดการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ ได้เปิดสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) 4 ปี จำนวน 2 สาขาวิชา คือ

1. Bachelor of Business Administration Program in Hotel Management
2. Bachelor of Business Administration Program in Kitchen and Restaurant

คณะบริหารธุรกิจ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) Bachelor of Business Administration (B.B.A) ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีต่อเนื่อง 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการจัดการ แต่เนื่องจากในปีการศึกษา 2548 ไม่มีนักศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าว

การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

วิทยาลัยดุสิตธานี ได้จัดให้มีการจัดและดำเนินกิจกรรมนักศึกษา โดยพิจารณาเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษารูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะส่งเสริมให้นักศึกษาของวิทยาลัย ได้รับความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน ตลอดจนเกิดพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพที่เหมาะสม จากการได้ปฏิบัติงานร่วมกันของนักศึกษา และเพื่อให้การจัดและดำเนินกิจกรรมนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาอย่างแท้จริง วิทยาลัยได้กำหนดแนวนโยบาย ในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ (วิทยาลัยดุสิตธานี. 2545ข : 15)

1. วิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกันโดยมุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการ ของนักศึกษาโดยรอบ ทั้งทางด้านร่างกาย บุคลิกภาพ สังคม คุณธรรมและจริยธรรมตลอดจน เผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของวิทยาลัย

2. วิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิดสร้างสรรค์รูปแบบการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ กิจกรรม นั้นๆจะต้องไม่ขัดต่อค่านิยมของสังคม ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณี อันดีงามของชาติ ทั้งนี้การ ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกลุ่มกิจกรรมนั้นๆ

ซึ่งการดำเนินงานทางด้านกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี อยู่ในการกำกับดูแล ของแผนกกิจกรรมนักศึกษา สำนักบริหารและกิจการนักศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับ ดูแลการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ทั้งในส่วนของนักศึกษา และของวิทยาลัย โดยปัจจุบันการดำเนิน กิจกรรมนักศึกษาในส่วนของนักศึกษาเป็นไปในรูปของชมรมและคณะกรรมการนักศึกษารุ่นแต่ละ ชั้นปี ซึ่งยังไม่มีการบริหารงานในรูปของสโมสรนักศึกษา โดยชมรมกิจกรรมของวิทยาลัยดุสิตธานี มีทั้งสิ้น 11 ชมรม ได้แก่

1. ชมรมกองทุนมะฮอกกานี
2. ชมรมศิลปะและวัฒนธรรมไทย
3. ชมรมการท่องเที่ยว
4. ชมรมถ่ายภาพ
5. ชมรมดนตรี

6. ชมรมการจัดการโรงแรม
7. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ชมรมกีฬาและนันทนาการ
9. ชมรมศิลปะการครัว
10. ชมรม อสคบ.(อาสาสมัครคุ้มครองผู้บริโภค)
11. ชมรม English Club

ทั้งนี้ ในการดำเนินกิจกรรมของแต่ละชมรม ได้ถือแนวทางการจัดกิจกรรมและเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณการดำเนินโครงการของทบวงมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ ทั้งด้านรูปแบบการดำเนินงานและงบประมาณสนับสนุน ซึ่งแต่ละชมรมมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เพื่อให้คำปรึกษา อีกทั้งวิทยาลัย ได้ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมของแต่ละชมรมได้ภาคการศึกษาละ 1 โครงการ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อเวลาเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับสาระสำคัญดังนี้คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ปีการศึกษา 2548 ซึ่งจำแนกเป็น ผู้บริหาร 6 คน อาจารย์ 63 คน และนักศึกษาซึ่งจำแนกเป็น 3 สาขาได้แก่ สาขาการจัดการโรงแรม สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร และสาขาการจัดการท่องเที่ยว จำนวน 1,412 คน รวมเป็นประชากรทั้งสิ้น 1,481 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาวិทยาลัยดุสิตธานี ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรในส่วนของผู้บริหารและอาจารย์ทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร 6 คน อาจารย์ 63 คน ส่วนนักศึกษา ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1967 : 886-887) หลังจากนั้นได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 316 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 385 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
การจัดการโรงแรม	494	134
การจัดการครัวและภัตตาคาร	756	128
การจัดการท่องเที่ยว	162	54
รวม	1,412	316

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ศณะต่อกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั่วไป ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆในการจัดกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert's Scale)
3. นำข้อมูลในข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 4 ด้านคือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 48 ข้อ โดยเป็นคำถามด้านบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 12 ข้อ ด้านกีฬาจำนวน 12 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 11 ข้อ และด้านวิชาการจำนวน 13 ข้อ
4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจแก้สำนวนและข้อคำถามต่างๆ ให้ชัดเจน
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ภาคผนวก ค) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความครอบคลุมของเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 30 คน โดยเป็นผู้บริหารและอาจารย์จำนวน 12 คน และนักศึกษาจำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้
 - 7.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำแล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคำถาม โดยใช้การทดสอบที่ (t - test) จากนั้นเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สูงเอาไว้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Edwards. 1957 : 152) ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อ
 - 7.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98
8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมดจำนวน 385 ฉบับ ได้รับคืนและสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 385 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนที่มีความสมบูรณ์ มาตรวจสอบให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้กำหนดไว้
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1989 : 55-56,70-71)
3. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Ferguson. 1989 : 242)
4. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ใช้การทดสอบค่าที (t – test) (Ferguson. 1989 : 178) ส่วนตัวแปรระดับชั้นปี และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') (Ferguson. 1989 : 242)
5. การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม ปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล โดยการแจกแจงความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1989 : 55-56)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson.1989 : 70 – 71)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ใช้วิธีหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เป็นรายข้อ โดยใช้ค่าที่ (t – test) (Edwards. 1957 : 152) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (Cronbach. 1970 : 161)

3. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t – test) (Ferguson. 1989 :178) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 และข้อที่ 5

3.2 การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Ferguson. 1989 : 242) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method) (อุทุมพร ทองอุไทย. 2529 : 183) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 , 3 และข้อที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร และอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้การทดสอบที (t - test) ส่วนตัวแปรระดับชั้นปี และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe')

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล โดยการแจกแจงความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารและอาจารย์		
1. ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา		
1.1 1 – 2 ปี	26	36.5
1.2 3 – 4 ปี	22	34.9
1.3 มากกว่า 4 ปี	21	28.6
รวม	69	100.0
นักศึกษา		
1. เพศ		
1.1 ชาย	136	43.0
1.2 หญิง	180	57.0
รวม	316	100.0
2. ระดับชั้นปี		
2.1 ปีที่ 1	47	14.9
2.2 ปีที่ 2	81	25.6
2.3 ปีที่ 3	111	35.1
2.4 ปีที่ 4	77	24.4
รวม	316	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักศึกษา		
3. สาขาวิชา		
3.1 การจัดการโรงแรม	134	42.4
3.2 การจัดการครัวและภัตตาคาร	128	40.5
3.3 การจัดการท่องเที่ยว	54	17.1
รวม	316	100.0
4. ประสบการณ์การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา		
4.1 มีประสบการณ์	201	63.6
4.2 ไม่มีประสบการณ์	115	36.4
รวม	316	100.0

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา 1-2 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5

กลุ่มนักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 นักศึกษาส่วนใหญ่สังกัดสาขาวิชาการจัดการโรงแรม จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 และนักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ใน 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3 - 12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)			นักศึกษา (n = 316)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.36	0.76	ปานกลาง	3.24	0.58	ปานกลาง
2. ด้านกีฬา	3.03	0.74	ปานกลาง	2.79	0.66	ปานกลาง
3. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.29	0.81	ปานกลาง	3.20	0.68	ปานกลาง
4. ด้านวิชาการ	3.33	0.77	ปานกลาง	3.14	0.63	ปานกลาง
รวม	3.25	0.70	ปานกลาง	3.09	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นรายข้อ

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.42	1.03	3.34	0.78
2. ในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์แต่ละโครงการได้รับความสนใจจากผู้บริหารในการเข้าร่วมโครงการ	3.48	0.88	3.24	0.75
3. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	3.28	1.19	3.09	0.72
4. มีการประชุมเพื่อการวางแผนการดำเนินงานก่อนการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง	3.55	0.95	3.47	0.82
5. มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้นักศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง	3.30	0.93	3.42	0.97
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นการฝึกนักศึกษาให้รู้จักการทำงานร่วมกัน ทั้งการติดต่อประสานกับบุคคลภายในกลุ่มและบุคคลภายนอกกลุ่ม	3.70	0.93	3.62	0.89
7. นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านรูปแบบและสถานที่ในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.28	1.07	3.14	0.87
8. อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทในการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือให้การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	3.62	0.94	3.37	0.89
9. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง การดำเนินงานและการประสานงานราบรื่น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้	3.26	0.89	3.26	0.77
10. วิทยาลัยจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อย่างเหมาะสม	2.90	1.03	2.71	0.90

ตาราง 4 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
11. วิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ทุกครั้ง ภายหลังจากการ ดำเนินการเสร็จสิ้นลง	3.28	1.01	3.19	0.80
12. วิทยาลัยได้นำผลการประเมินกิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ในแต่ละครั้ง มาปรับปรุงและพัฒนาการ ดำเนินงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น	3.20	0.95	3.08	0.81
รวม	3.36	0.76	3.24	0.58

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4, ข้อ 6 และข้อ 8 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬา เป็นรายข้อ

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา	ผู้บริหารและอาจารย์		นักศึกษา	
	(n = 69)		(n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา	3.54	0.85	3.13	0.87
2. ผู้บริหารให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการทุกกิจกรรม	3.43	0.98	3.06	0.86
3. การจัดกิจกรรมด้านกีฬา มีอาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านกีฬาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดี	3.29	0.84	2.99	0.89
4. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	3.19	0.88	2.94	0.77
5. มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้นักศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง	3.14	0.84	3.28	0.92
6. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับชมรมต่างๆและต่อการจัดกิจกรรมกีฬา ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.80	1.01	2.62	0.93
7. จำนวนชมรมกีฬาประเภทต่างๆมีเพียงพอและเหมาะสม ตอบสนองตามความสนใจของนักศึกษา	2.74	1.15	2.45	0.89
8. สถานที่รองรับในการจัดกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆมีเพียงพอและเหมาะสม	2.54	1.05	2.16	0.94
9. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆมีเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรม	2.75	1.14	2.23	0.93
10. การติดต่อประสานงานเพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องต่างๆของการดำเนินกิจกรรมระหว่างนักศึกษา และอาจารย์/บุคลากรเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมาย	2.93	0.91	2.79	0.79

ตาราง 5 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	11. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านกีฬาภายหลัง จากเสร็จสิ้นกิจกรรมทุกครั้ง	2.93	0.99	2.91
12. มีการนำผลที่ได้จากการประเมินกิจกรรมในแต่ละ ครั้งมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในครั้ง ต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.04	0.83	2.87	0.86
รวม	3.03	0.74	2.79	0.66

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬาโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษา มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬาโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 7, ข้อ 8 และข้อ 9 มีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนข้ออื่นๆมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นรายข้อ

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. วิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	3.42	1.08	3.19	0.73
2. ผู้บริหารและคณาจารย์ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดงานศิลปวัฒนธรรมภายในวิทยาลัย	3.41	0.93	3.16	0.76
3. วิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างวิทยาลัย กับหน่วยงานภายนอก	3.17	1.18	3.01	0.83
4. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.91	1.07	2.89	0.84
5. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	3.26	1.01	2.99	0.76
6. ในการจัดแต่ละกิจกรรมได้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ	3.68	0.85	3.36	0.89
7. ก่อนการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแต่ละครั้งได้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลหรือความเป็นมาของวัฒนธรรมนั้นๆ ให้นักศึกษาได้ทราบอย่างทั่วถึง	3.13	0.94	3.29	0.95
8. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์การทำงานร่วมกัน ทั้งการติดต่อประสานกับบุคคลภายในกลุ่ม และบุคคลนอกกลุ่ม	3.48	1.07	3.43	0.98
9. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาได้ซึมซับความงามของศิลปไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน	3.28	1.11	3.44	0.98

ตาราง 6 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
10. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ทุกครั้ง	3.12	1.02	3.30	0.86
11. มีการนำผลที่ได้รับจากการประเมิน มาปรับปรุงและ พัฒนาการดำเนินงานในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	3.32	0.92	3.18	0.82
รวม	3.29	0.81	3.20	0.68

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษา มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านวิชาการ เป็นรายข้อ

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้เห็น ความสำคัญของกิจกรรมด้านวิชาการ	3.38	0.99	3.26	0.80
2. มีการจัดกิจกรรมด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เช่น การแข่งขันฝึกพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.36	1.10	3.08	0.82
3. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว	3.46	0.88	3.10	0.70
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้แต่ละกิจกรรมด้าน วิชาการอย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.99	1.09	2.87	0.90
5. รูปแบบของกิจกรรมด้านวิชาการที่จัดมีความ เหมาะสมและทันสมัย	3.26	1.05	3.19	0.86
6. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรมด้าน วิชาการแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.45	1.01	3.31	0.93
7. เนื้อหา/หัวข้อ ที่นำมาจัดในกิจกรรมด้านวิชาการให้ ความรู้และทันต่อเหตุการณ์	3.46	0.72	3.27	0.80
8. วิทยากรที่เชิญมาบรรยาย หรือร่วมกิจกรรมด้าน วิชาการมีความรู้ และประสบการณ์เหมาะสม	3.30	0.93	3.25	0.77
9. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอรูปแบบและวิธีการใน การจัดกิจกรรมด้านวิชาการ	3.28	0.98	3.04	0.85
10. จำนวนกิจกรรมด้านวิชาการที่จัดในแต่ละปี มีความ เหมาะสม	3.07	1.08	2.85	0.94
11. ในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการมีอาจารย์ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาและแนะนำ	3.41	0.96	3.29	0.82

ตาราง 7 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ	ผู้บริหารและอาจารย์ (n = 69)		นักศึกษา (n = 316)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
12. มีการประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ ทุกครั้ง	3.49	0.98	3.17	0.82
13. มีการนำผลที่ได้รับจากการประเมินการจัดกิจกรรม ด้านวิชาการในแต่ละครั้งมาปรับปรุงและพัฒนา การดำเนินงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น	3.39	0.93	3.17	0.83
รวม	3.33	0.77	3.14	0.63

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
ด้านวิชาการโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการโดยรวมว่ามีความเหมาะสม
อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 10 มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้อ
อื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา					
	1-2 ปี (n=26)		3-4 ปี (n=22)		มากกว่า 4 ปี (n=21)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.14	0.84	3.30	0.78	3.69	0.49
2. ด้านกีฬา	2.93	0.66	2.97	0.87	3.20	0.68
3. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.05	0.85	3.26	0.78	3.62	0.70
4. ด้านวิชาการ	3.16	0.82	3.27	0.84	3.61	0.57
รวม	3.07	0.72	3.20	0.74	3.53	0.57

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า 4 ปี มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านวิชาการมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา 1-2 ปี และ 3-4 ปี ต่างมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาชาย (n = 136)		นักศึกษาหญิง (n = 180)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.23	0.57	3.25	0.60
2. ด้านกีฬา	2.81	0.61	2.77	0.69
3. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.26	0.59	3.17	0.74
4. ด้านวิชาการ	3.16	0.53	3.13	0.70
รวม	3.11	0.49	3.08	0.59

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ปีที่ 1 (n=47)		ปีที่ 2 (n=81)		ปีที่ 3 (n=111)		ปีที่ 4 (n=77)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.31	0.20	3.27	0.59	3.29	0.60	3.12	0.69
ด้านกีฬา	2.85	0.12	2.78	0.68	2.88	0.70	2.62	0.73
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.40	0.26	3.17	0.71	3.23	0.67	3.09	0.81
ด้านวิชาการ	3.08	0.17	3.17	0.64	3.22	0.68	3.04	0.71
รวม	3.16	0.13	3.10	0.59	3.15	0.55	2.97	0.65

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่1 ชั้นปี 2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่ 4 มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	การจัดการโรงแรม (n=134)		การจัดการครัวและ ภัตตาคาร (n=128)		การจัดการท่องเที่ยว (n=54)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.28	0.63	3.30	0.52	3.03	0.56
ด้านกีฬา	2.82	0.69	2.89	0.61	2.48	0.58
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.24	0.70	3.28	0.59	2.92	0.76
ด้านวิชาการ	3.24	0.67	3.20	0.54	2.78	0.61
รวม	3.14	0.58	3.17	0.48	2.80	0.54

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	มีประสบการณ์ (n= 201)		ไม่มีประสบการณ์ (n=115)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.28	0.58	3.18	0.58
ด้านกีฬา	2.76	0.65	2.83	0.67
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.19	0.70	3.23	0.65
ด้านวิชาการ	3.13	0.61	3.16	0.66
รวม	3.09	0.55	3.10	0.56

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร และอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 การเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.61	1.81	3.38	.040
	ภายในกลุ่ม	66	35.30	.54		
	รวม	68	38.91			
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.95	.48	.86	.427
	ภายในกลุ่ม	66	36.36	.55		
	รวม	68	37.31			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.91	1.96	3.21	.047
	ภายในกลุ่ม	66	40.30	.61		
	รวม	68	44.21			
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.44	1.22	2.11	.129
	ภายในกลุ่ม	66	38.18	.58		
	รวม	68	40.62			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.56	1.28	2.73	.074
	ภายในกลุ่ม	66	30.85	.47		
	รวม	68	33.40			

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 14 - 15

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์
ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน		1 - 2 ปี	3 - 4 ปี	มากกว่า 4 ปี
กิจกรรมนักศึกษา	\bar{X}	3.14	3.30	3.69
1 - 2 ปี	3.14			*
3 - 4 ปี	3.30			
มากกว่า 4 ปี	3.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรม
นักศึกษา 1 – 2 ปี มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์
แตกต่างกับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า 4 ปี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์
ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน กิจกรรมนักศึกษา	\bar{X}	1 - 2 ปี	3 - 4 ปี	มากกว่า 4 ปี
1 - 2 ปี	3.05			*
3 - 4 ปี	3.26			
มากกว่า 4 ปี	3.62			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรม
นักศึกษา 1 – 2 ปี มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม
แตกต่างกับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า 4 ปี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้การทดสอบที (t – test) ส่วนตัวแปรระดับชั้นปี และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 16 - 24

ตาราง 16 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาชาย (n = 136)		นักศึกษาหญิง (n = 180)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.23	0.57	3.25	0.60	-.34	.735
ด้านกีฬา	2.81	0.61	2.77	0.69	.60	.552
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.26	0.59	3.17	0.74	1.16	.247
ด้านวิชาการ	3.16	0.53	3.13	0.70	.39	.696
รวม	3.11	0.49	3.08	0.59	.56	.578

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

กิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.70	.57	1.67	.174
	ภายในกลุ่ม	312	105.72	.34		
	รวม	315	107.41			
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	3	3.14	1.05	2.47	.062
	ภายในกลุ่ม	312	132.16	.42		
	รวม	315	135.30			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.94	.98	2.13	.096
	ภายในกลุ่ม	312	143.28	.46		
	รวม	315	146.22			
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.66	.55	1.40	.242
	ภายในกลุ่ม	312	123.34	.40		
	รวม	315	125.00			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.77	.59	1.97	.119
	ภายในกลุ่ม	312	93.77	.30		
	รวม	315	95.55			

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

กิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.00	1.50	4.49	.012
	ภายในกลุ่ม	313	104.42	.33		
	รวม	315	107.41			
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	6.61	3.30	8.04	.000
	ภายในกลุ่ม	313	128.69	.41		
	รวม	315	135.30			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.53	2.77	6.15	.002
	ภายในกลุ่ม	313	140.69	.45		
	รวม	315	146.22			
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	8.69	4.35	11.70	.000
	ภายในกลุ่ม	313	116.31	.37		
	รวม	315	125.01			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.66	2.83	9.86	.000
	ภายในกลุ่ม	313	89.88	.29		
	รวม	315	95.55			

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 19 - 23

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การจัดการ	การจัดการครัวและ	การจัดการ
		โรงแรม	ภัตตาคาร	ท่องเที่ยว
		3.14	3.17	2.80
การจัดการโรงแรม	3.14			*
การจัดการครัวและ ภัตตาคาร	3.17			*
การจัดการท่องเที่ยว	2.80			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษาโดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการ
จัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การจัดการ	การจัดการครัวและ	การจัดการ
		โรงแรม	ภัตตาคาร	ท่องเที่ยว
		3.28	3.30	3.03
การจัดการโรงแรม	3.28			*
การจัดการครัวและ ภัตตาคาร	3.30			*
การจัดการท่องเที่ยว	3.03			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านกีฬา จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การจัดการ	การจัดการครัวและ	การจัดการ
		โรงแรม	ภัตตาคาร	ท่องเที่ยว
		2.82	2.89	2.48
การจัดการโรงแรม	2.82			*
การจัดการครัวและ ภัตตาคาร	2.89			*
การจัดการท่องเที่ยว	2.48			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษาด้านกีฬา แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการ
จัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การจัดการ	การจัดการครัวและ	การจัดการ
		โรงแรม	ภัตตาคาร	ท่องเที่ยว
		3.24	3.28	2.92
การจัดการโรงแรม	3.24			*
การจัดการครัวและ ภัตตาคาร	3.28			*
การจัดการท่องเที่ยว	2.92			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนะต่อการจัด
กิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และ
นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ
ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{X}	การจัดการ	การจัดการครัวและ	การจัดการ
		โรงแรม	ภัตตาคาร	ท่องเที่ยว
		3.24	3.20	2.78
การจัดการโรงแรม	3.24			*
การจัดการครัวและ ภัตตาคาร	3.20			*
การจัดการท่องเที่ยว	2.78			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษา ด้านวิชาการ แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชา
การจัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	มีประสบการณ์		ไม่มีประสบการณ์		t	p
	(n = 201)		(n = 115)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.28	0.58	3.18	0.58	1.41	.160
ด้านกีฬา	2.76	0.65	2.83	0.67	-.81	.420
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.19	0.70	3.23	0.65	-.49	.623
ด้านวิชาการ	3.13	0.61	3.16	0.66	-.30	.764
รวม	3.09	0.55	3.10	0.56	-.11	.916

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยการแจกแจงความถี่ ดังแสดงในตาราง 25 – 28

ตาราง 25 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	
1. ควรมีการวางแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้กิจกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	2
2. ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้	2
3. ควรมีการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์อย่างจริงจัง	1
4. ควรมีสุนัขกลาง หรือหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดกิจกรรม	1
5. ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลง กิจกรรมมักไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน	1
6. ควรมอบหมายบทบาทของการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามากกว่านี้ และบทบาทของอาจารย์ให้น้อยลง	1
ด้านกีฬา	
1. ควรมีการเพิ่มสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมให้เพียงพอและเหมาะสมกว่านี้	3
2. ควรส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่เป็นที่นิยม เช่น ฟุตบอล ,บาสเกตบอลให้มากกว่านี้	3
3. ควรมีการจัดกิจกรรมด้านกีฬาในแต่ละปีให้มากกว่านี้	2
4. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรูปแบบของกิจกรรมด้านกีฬาให้ทันสมัยและมีมาตรฐาน	2
5. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ	2
6. ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้	2
7. ควรเพิ่มอุปกรณ์กีฬาให้มากกว่านี้	2

ตาราง 25 (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านศิลปวัฒนธรรม	
1. ควรเพิ่มการสนับสนุนทางด้านงบประมาณให้มากกว่านี้	3
2. ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรมให้ทันสมัย เพื่อดึงดูดความสนใจของนักศึกษา	1
3. ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมอย่างจริงจัง เช่น มีชมรมดนตรีไทย	1
4. ควรนำผลจากการประเมินผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง	1
ด้านวิชาการ	
1. ควรมีการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์อย่างจริงจัง	1
2. ควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมให้เพียงพอ	1
3. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้	1
4. ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้	1
5. ควรนำผลจากการประเมินผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง	1

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี มีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร และอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 69 คน และนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 316 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 385 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 48 ข้อ โดยเป็นคำถามด้านบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 12 ข้อ ด้านกีฬาจำนวน 12 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 11 ข้อ และด้านวิชาการจำนวน 13 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น .98
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมดจำนวน 385 ฉบับ ได้รับคืนสมบูรณ์และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 385 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 การศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร และอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

4.4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ใช้การทดสอบที (t – test) ส่วนตัวแปร ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษา 1 – 2 ปี มีทัศนคติแตกต่างกับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า 4 ปี ในด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

1.1 การที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีด้านบำเพ็ญประโยชน์ว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยกำหนดนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ยังไม่เป็นที่เข้าใจสำหรับบุคคลทั่วไปหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าว ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา นักศึกษาของวิทยาลัย การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาจัดหรือเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับสถาบันภายนอกค่อนข้างน้อย ทำให้นักศึกษาขาดแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ในการที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ใหม่ๆที่สนองต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งการได้รับมอบหมายบทบาทในการเป็นผู้ดำเนินการหรือประสานงานการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างน้อย ทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์และทักษะในการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ การดำเนินกิจกรรมและการแก้ปัญหาด้วยตัวนักศึกษาเอง ซึ่งจากการศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์พบว่า มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน รวมถึงการมอบหมายให้นักศึกษามีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ยังขาดระเบียบหรือเกณฑ์การสนับสนุนที่เป็นเอกลักษณ์ของวิทยาลัย โดยปัจจุบันได้ใช้เกณฑ์การดำเนินงานและงบประมาณสนับสนุนของทบวงมหาวิทยาลัย หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมที่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจากข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า การสนับสนุนงบประมาณยังไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม นอกจากนี้ ผู้บริหารและอาจารย์ยังให้การสนับสนุนและให้คำแนะนำที่ดีต่อการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวค่อนข้างน้อย อาจเป็นเพราะวิทยาลัยขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ

เกี่ยวกับกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งจากการสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่องการจัดกิจกรรม นิสิตนักศึกษาให้เหมาะสมกับยุคสมัย (ทบทวนมหาวิทยาลัย. 2538 : 15-16) ได้มีข้อคิดเห็นว่าการ จัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมนิสิตนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่น่าสนใจ ไม่สร้างสรรค์ และไม่เหมาะสมกับยุคสมัย จึงทำให้นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมน้อย และชาญชัย อินทรประวัติ (2545 : 8) ยังได้กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม นักศึกษามีความสำคัญมากต่องานกิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นหุ้นส่วนสำคัญของความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวของกิจกรรมนักศึกษา ไม่เคยมีกิจกรรมนักศึกษาที่ดีๆเกิดขึ้น โดยปราศจากอาจารย์ ที่ปรึกษาที่ดี ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเลือกสรร หรือพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม นอกจากนั้น รูปแบบของกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ของวิทยาลัย มีการดำเนินการที่ค่อนข้างถูกจำกัดด้วยเรื่องของ เวลา กล่าวคือ ในแต่ละโครงการจะจัดได้ไม่เกิน 3 วัน ทำให้อาจารย์และนักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย บุญญบาล (2541 : 89) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมาที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา เห็นว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมาที่จัดการเรียน การสอนด้านบริหารธุรกิจ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.2 การที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานีด้านกีฬา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อม ทางกายภาพของวิทยาลัยไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา เนื่องจากสถานที่ของวิทยาลัยมี พื้นที่ค่อนข้างจำกัด บางส่วนใช้เป็นที่จอดรถของอาจารย์ นักศึกษา และผู้ที่มาติดต่อภายในวิทยาลัย นอกจากนี้นักศึกษาจะมีเวลาในการทำกิจกรรมได้เฉพาะตอนเลิกเรียน ทำให้ไม่สามารถเล่นกีฬาหรือ ออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งได้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยไม่ เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม อาจารย์มีภารกิจทางด้านการสอนที่ค่อนข้างจำกัดด้วยเรื่องของเวลา นักศึกษามีเวลาว่างไม่ตรงกัน จึงทำให้อาจารย์และนักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่าง เต็มที่ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะจำนวนของกิจกรรมด้านกีฬาที่จัดขึ้นค่อนข้างน้อย ไม่สอดคล้อง กับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งจากการศึกษาในแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ กิจกรรมด้านกีฬาพบว่า ได้มีการเสนอแนะในการเพิ่มจำนวนกิจกรรมด้านกีฬาให้มากขึ้นและ สอดคล้องกับความนิยมของนักศึกษา นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมกีฬาในแต่ละครั้ง อุปกรณ์ในการ จัดกิจกรรมค่อนข้างน้อยและจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์กีฬา ซึ่งนอกจากจะมีปริมาณน้อยแล้ว บางส่วนยังชำรุดไม่สามารถนำมาใช้ได้เต็มที่ ซึ่งจากแบบสอบถามปลายเปิดทักษะของ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา นักศึกษาได้ให้ทัศนะในประเด็นของสถานที่รองรับ การจัดกิจกรรมด้านกีฬาและอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมกีฬาว่า มีความเหมาะสมน้อย ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 189) ได้กล่าวว่า กีฬาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาที่สามารถช่วยพัฒนาบุคคล ทั้งในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ จึงมีความจำเป็นที่สถาบันการศึกษาต้องพัฒนาการ กีฬาของสถาบันให้ความเจริญก้าวหน้า โดยการปรับปรุงหรือสร้างอาคารสถานที่กีฬาให้มีความ

เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถาบันและความต้องการของนักศึกษา และควรจัดบริการทางกีฬา และการออกกำลังกายให้นักศึกษาอย่างเพียงพอ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ เนาวรัตน์ กังเม่ง (2543 : 63) ที่ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตพบว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต ด้านกีฬา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอาทิตย์ เสาชงใหญ่ (2545 : 84) ที่ได้ศึกษาเรื่องงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ ที่ปรึกษากิจกรรม และกรรมการนักศึกษา พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและกรรมการ นักศึกษามีทัศนะต่องานกิจการนักศึกษาด้านกีฬาและสุขภาพว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.3 การที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานีด้านศิลปวัฒนธรรมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากด้วย สภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง มุ่งการแข่งขันเพื่อความอยู่รอดในสังคม ทำให้ความมี คุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลทั่วไปลดต่ำลง ให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมที่มาจากต่างประเทศที่ หลั่งไหลเข้าสู่สังคม ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มองข้ามความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมหรือให้ความสนใจน้อย ถึงแม้ว่าวิทยาลัยจะมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้วิทยาลัยยังมีอาจารย์ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญทางด้านศิลปวัฒนธรรมน้อย ประกอบกับมีภารกิจทางด้านการสอนที่ค่อนข้างมาก จึงส่งผลให้การให้คำแนะนำกับนักศึกษาขาด ประสิทธิภาพ การสนับสนุนทางด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมค่อนข้างจำกัด รูปแบบของการจัด กิจกรรมขาดความน่าสนใจและขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง การประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละ ครั้งมิได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบกิจกรรม ซึ่งจากการศึกษาความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนะต่อการจัดกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมพบว่า มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบของกิจกรรมดังกล่าวให้ทันสมัย เพื่อ ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา นอกจากนั้นการนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ อย่างแท้จริง จะช่วยให้ทราบถึงรูปแบบและทิศทางของกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่นักศึกษา ต้องการ นอกจากนั้น นักศึกษาอาจมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นหรือออกแบบการจัดกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมค่อนข้างน้อย ทำให้นักศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงานหรือ เป็นผู้ประสานการทำกิจกรรม ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 207) กล่าวว่า กิจกรรมด้านศิลปและ วัฒนธรรมจะช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะในด้านศิลปและวัฒนธรรม อีกทั้งส่งเสริมพัฒนาการ ด้านสังคม จริยธรรม และด้านสุนทรียภาพให้กับนักศึกษา ให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกัน และ พัฒนาลักษณะผู้นำและผู้ตามให้นักศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับพระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง (2548 : 67) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตพบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตด้านการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางและสอดคล้องกับอาทิตย์ เสาชงใหญ่ (2545 : 85) ได้ศึกษาเรื่องงานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร

อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษามีทัศนคติต่องานกิจการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.4 การที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยดุสิตธานีด้านวิชาการว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัด กิจกรรมศึกษาด้านวิชาการขาดความต่อเนื่อง ซึ่งบางกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ดีและควรจัดอย่างต่อเนื่อง เช่น การประกวดพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพราะในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ที่จำเป็นต้องใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักศึกษาของวิทยาลัยที่เป็นสถาบันที่เปิดสอนทางด้าน สาขาวิชาที่เกี่ยวกับงานบริการ มีความจำเป็นที่ต้องสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมด้านวิชาการในแต่ละครั้ง นักศึกษาให้ความสนใจน้อยมาก อาจเป็นเพราะรูปแบบ ของกิจกรรมด้านวิชาการไม่น่าสนใจ หรือการจัดกิจกรรมอาจจะไม่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น การเชิญบุคคลสำคัญหรือวิทยากรที่มีความรู้ มาบรรยายพิเศษมีน้อย การประเมินผลการจัดกิจกรรมมิได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร จึงส่งผลให้ขาดความน่าสนใจ นอกจากนี้การให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้การจัดกิจกรรมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ กระบวนของกิจกรรมด้าน วิชาการไม่สามารถส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เท่าที่ควร เนื่องจากมี โอกาสในการเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเองน้อยและนักศึกษาไม่เข้าใจใน สาระสำคัญของกิจกรรมดังกล่าว ดังที่ ชาญชัย อินทรประวัติ (2545 : 5) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจ ให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนั้น จะต้องให้นักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา และจัด กิจกรรมให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของสมชาย บุญญบาล (2541 : 89) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ ด้านส่งเสริมวิชาการพบว่า มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548 : 68) ที่ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต ด้านการให้บริการทางวิชาการพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะในแต่ละปีทางคณะผู้บริหารและบุคลากรของวิทยาลัยจะจัดให้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อรับทราบแผนการดำเนินการทางด้านกิจกรรมนักศึกษาในทุกด้านที่เป็นกิจกรรมประจำปี ซึ่ง ผู้บริหารและอาจารย์ทุกคนจะได้รับข้อมูลข่าวสารและมีแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการทำ กิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง หน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบ จะทำการ ประชาสัมพันธ์ด้วยการติดบอร์ดเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม หรือทำหนังสือเวียนภายในผ่านไปยัง คณบดีหรือผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานให้กับบุคลากรทุกระดับได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้

ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537 : 39) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษามาก แต่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังมีข้อจำกัดในการส่งเสริมนักศึกษา ข้อจำกัดดังกล่าวคือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารและการให้คำปรึกษากิจกรรมนักศึกษา ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของเนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ส่วนในด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านศิลปวัฒนธรรม ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา 1 – 2 ปี มีทัศนะแตกต่างกับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านกิจกรรมศึกษามากกว่า 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 4 ปี มีความรู้ความเข้าใจถึงรูปแบบและวิธีการบริหารกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านศิลปวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมดังกล่าวให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กรและนักศึกษา รวมถึงมีความเข้าใจในระบบและวิธีการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าวทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย ในขณะที่ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา 1-2 ปี อาจยังไม่เข้าใจในกระบวนการของการทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเท่าที่ควร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวในรูปแบบต่างๆค่อนข้างน้อย ขาดประสบการณ์ด้านการให้คำปรึกษาที่ดี ซึ่งผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 4 ปี จะได้รับมอบหมายในการดูแลการจัดกิจกรรมดังกล่าวมากกว่า เพราะต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเข้ามามีส่วนช่วยด้านการให้คำแนะนำกับนักศึกษา อีกทั้งต้องสามารถกำกับดูแลนักศึกษาจำนวนมากได้เป็นอย่างดี เพราะบางครั้งต้องไปจัดกิจกรรมภายนอกสถาบัน ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 257) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งขาดระบบงานอาจารย์ที่ปรึกษา และขาดแคลนอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษากับนักศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ จึงมีความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของนันทวรรณ แก้วเอี่ยม (2531 : 86) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์และนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจกรรมนิสิตต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนิสิตด้านบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน

3. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้เข้ามาศึกษาในสถาบันที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน ได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์ที่คล้ายกัน รวมถึงทำกิจกรรมร่วมกัน หรืออาจเป็นเพราะทั้ง

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทักษะต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความสมัครสมานสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกันไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ทำให้ได้ฝึกฝนและพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีม นอกจากนี้การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมก็เหมือนกัน จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่บุรุษชัย จงกลณี (2525 : 82-83) กล่าวว่า นักศึกษาทุกคนควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความสมัครใจ และความสามารถของตนเอง กิจกรรมควรกำหนดอย่างกว้างขวางและมีจำนวนมากพอที่จะสนองความสนใจของนักศึกษาได้ ซึ่งผลการศึกษานี้ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของธาริณี สุขจิตต์ (2544 : 65-66) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตหญิงและชายที่เป็นกรรมการบริหารชมรมมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และเป็นไปในการทำงานเกี่ยวกับงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 76) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าสังคมนักศึกษาภายในวิทยาลัยดุสิตธานีเป็นสังคมเล็ก อันเนื่องมาจากสถานที่ค่อนข้างจำกัด นักศึกษามีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งกันและกันง่าย นักศึกษาแต่ละชั้นปีจะได้รับคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งการถ่ายทอดจากนักศึกษารุ่นพี่ในชั้นปีที่สูงกว่า และด้วยวัยของนักศึกษาแต่ละชั้นปีต่างกันไม่มาก รูปแบบการดำเนินชีวิตภายในวิทยาลัยจึงใกล้เคียงกัน หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาแต่ละชั้นปี ต่างก็มีความตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะกิจกรรมเป็นส่วนช่วยในการสร้างเสริมศักยภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนรู้ การฝึกทักษะต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาตนเอง ประกอบกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปีอาจจะมีช่วงห่างของวัยต่างกันไม่มาก จึงทำให้ลักษณะของความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมใกล้เคียงกัน ซึ่งทบทวมหาวิทยาลัย (2537 : 58) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตช่วยให้นิสิตได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ได้รับประสบการณ์ตรงและเพิ่มทักษะการติดต่อประสานงาน รู้จักแก้ปัญหาและมีความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของกฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : 54) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบบังคับจำแนกตามชั้นปี พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษายุ่งชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านบำเพ็ญ

ประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 76) ที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัย ดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษา สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การใช้ชีวิตและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและนักศึกษาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวมีรูปแบบของการจัดประสบการณ์ในลักษณะที่ค่อนข้างอิสระ เนื่องจากต้องมีการฝึกปฏิบัติในลักษณะของการออกนอกพื้นที่ในการแนะนำสถานที่ต่างๆ ได้รู้และ ได้เห็นรูปแบบของกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ใหม่ๆจากภายนอกซึ่งมีความน่าสนใจมากกว่าและ บทบาทของการเข้าร่วมกิจกรรมภายในวิทยาลัยค่อนข้างน้อย ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร มีรูปแบบของการฝึกประสบการณ์อยู่ในสถานที่ เฉพาะคือ ห้องปฏิบัติของสาขาวิชาที่เรียนและโรงแรม เนื่องจากต้องฝึกในด้านกาให้บริการกับ ลูกค้า ดังนั้นการที่จะมีโอกาสได้สัมผัสกับประสบการณ์ภายนอกค่อนข้างน้อย จึงมีเวลาที่จะเข้าร่วม กิจกรรมภายในวิทยาลัยได้ค่อนข้างมาก จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาจเป็นสิ่งที่ทำให้ทัศนคติต่อการ จัดกิจกรรมของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร และเนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคารมักจะมีกิจกรรมที่จัดร่วมกัน เพราะเป็นสาขาที่เน้นงาน บริการในสถานประกอบการเหมือนกัน ดังนั้นทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสาขาวิชาการจัดการ โรงแรมและการจัดการครัวและภัตตาคารจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 46) กล่าวว่า การที่จะพัฒนานักศึกษาให้ได้ผลตามเป้าหมายนั้น ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรฝ่าย กิจการนักศึกษา จะต้องเข้าใจถึงความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคน ซึ่งมีความแตกต่างกันใน หลายด้าน นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สอดคล้องกับ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักศึกษา ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัย ของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 83) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยรวมแตกต่างกัน

3.4 นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นเพื่อเปิดโอกาส

ให้กับนักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมทั้งในด้านการดำเนินการประสานงาน การเสนอความคิดเห็นใน ด้านรูปแบบของกิจกรรมอย่างทั่วถึง ซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะนักศึกษากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และรูปแบบ กิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละปีจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ทำให้นักศึกษาได้รับโอกาสในการ เข้าร่วมกิจกรรมเหมือนกันไม่ว่านักศึกษาจะเข้าร่วมในสถานะใดก็ตาม นอกจากนั้นนักศึกษาอาจ มองเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ได้ส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ฝึกตนเองในด้านต่าง ๆ ตามค่านิยมที่ถูกต้อง และได้รับประสบการณ์ตรงจากการเข้าร่วมกิจกรรมการดำเนินการ จึงอาจ ทำให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 150-151) ได้กล่าวว่างาน กิจกรรมนิสิตนักศึกษา จะเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน สามารถแสดงตนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความเข้าใจผู้อื่น รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของสายพิณ สุดคง (2536 : 86) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรพบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต ต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548 : 70) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนิสิตโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ โดยรวมและเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ วิทยาลัยควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ได้รับรู้วิธีการดำเนินการ การแก้ปัญหา การปรับปรุงและพัฒนา กิจกรรมด้วยตัวนักศึกษาเอง และควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นหรือกำหนดรูปแบบของกิจกรรมที่ต้องการ โดยไม่ขัดกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายของการสนับสนุนกิจกรรมด้าน บำเพ็ญประโยชน์ของวิทยาลัย ควรจัดคู่มือการทำกิจกรรมนักศึกษาว่าด้วยระเบียบ ข้อบังคับ และ แนวปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ควรมีการศึกษาแนวโน้ม และทิศทางของคุณลักษณะของวิชาชีพที่เกี่ยวกับวิทยาลัย เพื่อนำมาประกอบการจัดกิจกรรมให้

สอดคล้องกัน ควรให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรของวิทยาลัยทุกระดับที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานให้กับนักศึกษา ควรเพิ่มจำนวนกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดทำค่ายอาสาพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นโครงการที่นักศึกษาจะได้นำความรู้ความสามารถของตนเองถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมชนบทให้มีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ควรจัดสรรงบประมาณให้มีความเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมดังกล่าว

2. ด้านกีฬา วิทยาลัยควรมีการปรับปรุงพื้นที่ทางกายภาพให้มีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่สำหรับให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายตามความต้องการ จัดหาอุปกรณ์ในการแข่งขันหรือเล่นกีฬาให้พอเพียงและพร้อมที่จะใช้งาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาหันมาทำกิจกรรมด้านกีฬามากขึ้น ควรจัดทำคู่มือการทำกิจกรรมนักศึกษา ว่าด้วยระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางการจัดกิจกรรมด้านกีฬา ให้กับนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬามาให้ความรู้แก่นักศึกษาให้เข้าใจในหลักการและกติกายของการแข่งขันกีฬา ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาให้มากขึ้น ควรสร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เพื่อรับประสบการณ์ต่าง ๆ มาปรับใช้กับการจัดกิจกรรมภายในวิทยาลัย สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน

3. ด้านศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และความรู้จากกิจกรรมดังกล่าว โดยการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวให้มากขึ้น และปรับรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมและสอดคล้องถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วย ปลูกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทย ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานกิจกรรมประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษา สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน และควรมีการจัดทำประเมินผลที่เป็นรูปธรรม เพื่อนำมาปรับใช้ในปีต่อไป

4. ด้านวิชาการ วิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและอาจารย์ควรให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการมากขึ้น ควรจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถโดยการส่งไปร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกอย่างสม่ำเสมอ ควรจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ติดต่อบริษัทประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา ควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายตรงตามความสนใจของนักศึกษา หรือเพิ่มกิจกรรมที่เป็นลักษณะของการให้ความรู้ เช่น การจัดนิทรรศการวิชาการ การจัด

ให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้งอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงให้การจัดกิจกรรมมีความหลากหลายและตรงกับความสนใจของนักศึกษามากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี
2. ควรศึกษารูปแบบกิจกรรมที่เป็นการพัฒนานักศึกษาอย่างยั่งยืนของวิทยาลัยดุสิตธานี
3. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีไม่เข้าร่วมกิจกรรม
4. ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปริญญาโท. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติรัตน์ ทับทิว. (2534). ทักษะของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษาในภาคใต้. ปริญญาโท. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สมหวัง ชัยเจริญคุณภรณ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักบริหารและกิจการนักศึกษา เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2547.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2525). "องค์กรในการจัดกิจกรรมนักศึกษา," ใน นิสิตนักศึกษา หลักการ แนวปฏิบัติและปัญหา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2545). "กิจกรรมนักศึกษานักศึกษา เรื่องของการเล่นที่ต้องบริหารจัดการ โดยผู้รู้จริงและต้องทำจริง ๆ," ใน เอกสารประกอบโครงการประชุมสัมมนาพัฒนาการบริหารและแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากรด้านกิจการนักศึกษา ใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. หน้า 4-6. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการด้านพัฒนาบุคลากรด้านกิจการนักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2537). ข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. คณะอนุกรรมการพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2538). ข้อสรุปเบื้องต้นของการประชุมสัมมนาผู้บริหารและบุคลากรด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง แนวทางการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2539). แผนพัฒนาการศึกษาาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ: กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2542ก). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2542. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2542ข). สรุปโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบท ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543ก). การจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สำหรับ
บัณฑิตอุดมคติไทย. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2543ข). “วิสัยทัศน์อุดมศึกษาแนวคิดในการพัฒนาอุดมศึกษาของประเทศ,”
ใน เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (2545 – 2549). หน้า 29 กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทองเรือน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนักศึกษา ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
จงเจริญการพิมพ์.
- ธาริณี สุขจิตต์. (2544). ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์
จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิยม เจริญสุขโสภณ. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่สำนักบริหารและกิจการนักศึกษา เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2547.
- นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. (2531). ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัด
กิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). ทศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรังสิต. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุรัฐชัย จงกลณี. (2525). การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง. (2548). ทศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อ
การจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ. (2543). รายงานผลการวิจัย เรื่อง หอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2529). ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย.

- วิชา วัชรวารภรณ์. (2537). *การบริหารกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาและ กรรมการนักศึกษา*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วชิรา เพ็ญโรจน์. (2524). *การอุดมศึกษาเพื่อสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยดุสิตธานี. (2545ก). *คู่มือนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี ปีการศึกษา 2545*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยดุสิตธานี.
- (2545ข). *รายงานประจำปี 2545*. หน้า 14-15. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยดุสิตธานี.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2530). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภลักษณ์ โกมะหะวงส์. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สมหวัง ชัยเจริญคุณภรณ์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักบริหารและกิจการนักศึกษา เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2547.
- สมชาย บุญญบาล. (2541). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้าน บริหารธุรกิจ*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ คำม่วง. (2533). *รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สูดหนึ่ง. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาและการ เน้นแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). *การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาฎ โกศิน. (2539). "วิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต," ใน *เอกสารประกอบการ บรรยายการสัมมนาทางวิชาการเรื่องวิกฤตอุดมศึกษาไทย*. หน้า 1. กรุงเทพฯ
- สุทธิชัย เลียงชเยศ. (2529). "นโยบายการพัฒนาเยาวชนในอุดมศึกษา," ใน *งานบุคลากรนิสิต นักศึกษา กับการพัฒนาเยาวชน*. หน้า 8. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและการบริการนักศึกษา*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- หวัน วงศ์แก่นท้าว. (2548). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาดม สมุทรโคจร. (2535). *การบริหารกิจการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพในทัศนะของ
ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และกรรมการนักศึกษา*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ เสาธงใหญ่. (2545). *งานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษา*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2529). *แผนวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 4th ed. New York :
Harper.
- Edwards, Allen L. (1957). *Statistical Analysis*. 2nd ed. New York : Rinehart.
- Ferguson, G.A. (1989). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed.
New York : McGraw - Hill.
- Frederick, Robert W. (1959). *The Third Curricular*. New York : Appleton Century Crafts.
- Good, Carter V. (1978). *Dictionary of Education*. New York : McGraw - Hill.
- Likert, R.A. (1932). *Technique for the Measurement of Attitudes*. *Arch. Psychological*
140 : 1-55.
- Stroup, Herbert. (1965). *Toward a Philosophy of Student Activities*. Minnesota :
University Press.
- Willamson, E. G. (1961). *Student Personnel Services in College and University*.
New York : McGraw - Hill Book Company.
- Yamane, T. (1967). *Statistics*. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี
(สำหรับผู้บริหารและอาจารย์)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ

วิทยาลัยดุสิตธานี 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

ขอความกรุณาท่านโปรดตอบข้อคำถามตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ให้มีคุณภาพและเหมาะสมต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. สถานภาพปัจจุบัน

ผู้บริหาร

อาจารย์

2. ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

1 - 2 ปี

3 - 4 ปี

มากกว่า 4 ปี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี
(สำหรับผู้บริหารและอาจารย์)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ
ขอความกรุณาท่านโปรดตอบข้อคำถามตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ให้มีคุณภาพและเหมาะสมต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริง

3. สถานภาพปัจจุบัน

- ผู้บริหาร
 อาจารย์

4. ประสบการณ์การทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

- 1 - 2 ปี
 3 - 4 ปี
 มากกว่า 4 ปี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี
(สำหรับนักศึกษา)

คำชี้แจง

3. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ

4. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ ขอความกรุณาท่านโปรดตอบข้อคำถามตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยดุสิตธานี ให้มีคุณภาพและเหมาะสมต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. สาขาวิชา

- สาขาวิชาการจัดการโรงแรม
 สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร
 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว

3. ระดับชั้นปี

- ปีที่ 1
 ปีที่ 2
 ปีที่ 3
 ปีที่ 4

4. ประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

- มีประสบการณ์
 ไม่มีประสบการณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อเดียว
โดยคำนำหน้าคะแนนมีดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านบำเพ็ญประโยชน์</u>					
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์.....
2. ในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์แต่ละโครงการได้รับความสนใจจากผู้บริหารในการเข้าร่วมโครงการ..
3. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
4. มีการประชุมเพื่อการวางแผนการดำเนินงานก่อนการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง.....
5. มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้นักศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง.....
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นการฝึกนักศึกษาให้รู้จักการทำงานร่วมกัน ทั้งการติดต่อประสานกับบุคคลภายในกลุ่มและบุคคลภายนอกกลุ่ม.....
7 นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านรูปแบบและสถานที่ในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์.....
8. อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทในการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้.....
9 ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง การดำเนินงานและการประสานงานราบรื่น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้.....

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านบำเพ็ญประโยชน์ (ต่อ)</u>					
10. วิทยาลัยจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์อย่างเหมาะสม.....
11. วิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้าน บำเพ็ญประโยชน์ทุกครั้ง ภายหลังจากการดำเนินการ เสร็จสิ้นลง
12. วิทยาลัยได้นำผลการประเมินกิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ในแต่ละครั้ง มาปรับปรุงและพัฒนาการ ดำเนินงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น.....

ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านกีฬา</u>					
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา.....
2. ผู้บริหารให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการทุกกิจกรรม.....
3. การจัดกิจกรรมด้านกีฬา มีอาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านกีฬาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดี.....
4. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
5. มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้นักศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง.....
6. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับชมรมต่างๆ และต่อการจัดกิจกรรมกีฬา ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม.....
7. จำนวนชมรมกีฬาประเภทต่างๆมีเพียงพอ และเหมาะสม ตอบสนองตามความสนใจของนักศึกษา.....
8. สถานที่รองรับในการจัดกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ มีเพียงพอและเหมาะสม.....
9. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆมีเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรม
10. การติดต่อประสานงานเพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องต่างๆของการดำเนินกิจกรรมระหว่างนักศึกษา และอาจารย์/บุคลากรเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมาย.....
11. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านกีฬาภายหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมทุกครั้ง.....
12. มีการนำผลที่ได้จากการประเมินกิจกรรมในแต่ละครั้ง มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น.....

ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านศิลปวัฒนธรรม</u>					
1. วิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ
2. ผู้บริหารและคณาจารย์ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดงานศิลปวัฒนธรรมภายในวิทยาลัย
3. วิทยาลัยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างวิทยาลัย กับหน่วยงานภายนอก.....
4. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม.....
5. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
6. ในการจัดแต่ละกิจกรรมได้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ.....
7. ก่อนการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแต่ละครั้งได้มีการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ข้อมูล หรือความเป็นมาของวัฒนธรรมนั้นๆ ให้นักศึกษาได้ทราบอย่างทั่วถึง.....
8. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์การทำงานร่วมกัน ทั้งการติดต่อประสานกับบุคคลภายในกลุ่ม และบุคคลนอกกลุ่ม.....
9. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาได้ซึมซับความงามของศิลปไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
10. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทุกครั้ง.....
11. มีการนำผลที่ได้รับจากการประเมิน มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น.....

ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

การจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านวิชาการ</u>					
1. วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของกิจกรรมด้านวิชาการ.....
2. มีการจัดกิจกรรมด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เช่น การแข่งขันฝึกพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น.....
3. มีการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้แต่ละกิจกรรมด้านวิชาการอย่างเพียงพอและเหมาะสม.....
5. รูปแบบของกิจกรรมด้านวิชาการที่จัดมีความเหมาะสมและทันสมัย.....
6. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรมด้านวิชาการแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง.....
7. เนื้อหา/หัวข้อ ที่นำมาจัดในกิจกรรมด้านวิชาการให้ความรู้และทันต่อเหตุการณ์.....
8. วิทยากรที่เชิญมาบรรยาย หรือร่วมกิจกรรมด้านวิชาการมีความรู้ และประสบการณ์เหมาะสม.....
9. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอรูปแบบและวิธีการในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ.....
10. จำนวนกิจกรรมด้านวิชาการที่จัดในแต่ละปี มีความเหมาะสม.....
11. ในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการมีอาจารย์ให้ความรู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ.....
12. มีการประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมด้านวิชาการทุกครั้ง.....
13. มีการนำผลที่ได้รับจากการประเมินการจัดกิจกรรมด้านวิชาการในแต่ละครั้งมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น.....

ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ศ.ดร.สำเนาวิ ขจรศิลป์
ที่ปรึกษาอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2. ดร.จิรวัดน์ วีรังกร
หัวหน้ากองกิจกรรมนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ดร.ราชันย์ บุญธิมา
อาจารย์ประจำ สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ง
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการ จัดกิจกรรม
 นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี เป็นรายข้อ

กิจกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	กิจกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก	
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	1.	7.65	ด้านกีฬา	1.	4.92	
	2.	3.18		2.	3.09	
	3.	4.41		3.	3.58	
	4.	2.40		4.	4.58	
	5.	5.26		5.	3.45	
	6.	1.75		6.	5.22	
	7.	4.45		7.	7.95	
	8.	4.86		8.	10.24	
	9.	5.62		9.	7.49	
	10.	7.19		10.	5.82	
	11.	3.94		11.	5.84	
	12.	5.69		12.	6.97	
ด้านศิลปวัฒนธรรม	1.	3.45	ด้านวิชาการ	1.	4.22	
	2.	3.33		2.	3.85	
	3.	2.84		3.	4.27	
	4.	3.75		4.	8.30	
	5.	4.28		5.	2.67	
	6.	3.58		6.	3.41	
	7.	8.38		7.	4.74	
	8.	2.38		8.	3.19	
	9.	2.79		9.	3.10	
	10.	5.22		10.	2.79	
	11.	5.70		11.	3.05	
					12.	4.56
					13.	4.35

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .98

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์
วันเดือนปีเกิด	19 กันยายน 2514
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 304/18 ซอยเพชรบุรี 5 ถนนเพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34 ซอยพื้งมี 50 ถนนสุขุมวิท 93 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรม บริษัท ซีนิคอลล เทรนนิง แอนด์ คอนซัลแทนท์ จำกัด
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ซีนิคอลล เทรนนิง แอนด์ คอนซัลแทนท์ จำกัด 3199 มาลีนาทาวเวอร์ ชั้น 18/2 ถนนพระราม 4 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษา โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
พ.ศ. 2537	ปริญญาตรี เศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ